

Ελληνικό κράτος

Μέχρι τα
μπούνια και
στη νέα
ιμπεριαλιστική
επέμβαση

ΣΕΛΙΔΑ 16

«Προστάτες»
εν δράσει...

Παραλειπόμενα
μιας
ιμπεριαλιστικής
επίθεσης

ΣΕΛΙΔΑ 5

Γιατί δεν
νίκησαν οι 300;

Το χρονικό ενός
σημαντικού αγώνα

ΣΕΛΙΔΑ 8

«Γύφος»
διαρκείας

ΣΕΛΙΔΑ 12

Αχρηστος ο
προϋπολογισμός από
τον τρίτο μήνα
εφαρμογής του

Νέα μέτρα
ύψους 1,8 δισ.
και... βλέπουμε

ΣΕΛΙΔΑ 3

Νομοσχέδιο
κουρελού για την
Κοινωνική Ασφάλιση

Στερεί το ΕΚΑΣ
από
περισσότερους
συνταξιούχους

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ

Εξω η Ελλάδα από την ιμπεριαλιστική
συμμαχία που επιτίθεται στο λιβυκό λαό

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

26/3: Μπαγκλαντές: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 26/3/1970: Βόμβα στην ελληνική πρεσβεία της Κοπεγχάγης, τραυματισμός του ακόλουθου. Τύπου 26/3/2000: Ο 18χρονος ομογενής Νικόλαος Λεωνίδης νεκρός από πυρά του αστυνομικού Γιώργου Ατματζίδη (Θεσσαλονίκη) 27/3: Ημέρα Θεάτρου, Αγκόλα: Ημέρα νίκης 27/3/2001: Πρώτος πολιτικός γάμος μεταξύ ομοφυλόφιλων (Αμερικανίτη) 28/3/1985: Ο Χρήστος Σαρτζετάκης εκλέγεται πρόεδρος της Δημοκρατίας 28/3/2007: 16χρονος πολωνός κρατούμενος αυτοκτονεί στο ψυχιατρείο των φυλακών Κορυδαλλού 29/3/1906: Απεργία 500.000 εργατών σε τέσσερις πολιτείες των ΗΠΑ 29/3/1975: Δίωξη κατά τριών πρωθυπουργών και 97 υπουργών της χούντας και του αρχιεπίσκοπου Ιερώνυμου 30/3: Ημέρα αντισύλληψης 30/3/1863: Ο δανύος πρήγκιπας Γεώργιος Α' (Γουλιέλμος Γλίζεντορφ) χρίζεται βασιλιάς της Ελλάδος 30/3/1867: Η Αλσάτικα πουλείται από τη Ρωσία στις ΗΠΑ έναντι 7,2 εκατομμυρίων δολαρίων 30/3/1896: Θάνατος Χαρίλαου Τρικούπη 30/3/1947: Εκτέλεση τριών τυπογράφων της μακεδονικής εφημερίδας «Αγωνιστής» 30/3/1952: Εκτέλεση Μπάτση, Καλούμενου, Μπελογιάννη και Αργυριάδη (Γουδή) 30/3/1968: Πρώτο φύλλο παράνομου «Ριζοσπάστη» 30/3/1970: Βόμβα «Κινήματος 20 Οκτώβρη» καταστρέψει στρατιωτικό όχημα έξω από τη σχολή Ευελπίδων 30/3/1972: Εκατοντάδες συλλήψεις νέων (Θεσσαλονίκη) 30/3/1977: Βόμβες σε δεκατέσσερα αυτοκίνητα Βρετανικά λόγω απεργίας χιλιάδων ανθρακωρύχων 31/3/1931: Ιδρυση Εργατικής Εστίας 31/3/1946: Επίθεση ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου (επικεφαλής ο Υψηλάντης, νεκροί εννιά χωροφύλακες, δύο λοχίες και ένας απλίτης της εθνοφυλακής), αρχή εμφύλιου 31/3/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφη 31/3/1982: Δύο βόμβες σε κτίριο που χρησιμοποιούσε ως κατοικία ο Αμερικανός πρέσβης (εξερράγη η μία) 31/3/1991: Αντιαρματική ρουκέτα στο ξενοδοχείο Πεντελικόν (17N) 31/3/1991: Τρεις εκρήξεις βομβών σε δύο υποκαταστήματα τράπεζας «Citibank» σε Κυψέλη και Αμπελοκήπους (ΕΛΑ-1η Μάρη) 31/3/1992: Δεύτερη φορά στόχος του ΕΛΑ το κέντρο Καν-Καν (Νίκαια) 31/3/1999: Ρουκέτα κατά γραφείων Παζοκ στη Χαριλάου Τρικούπη (17N) 1/4/1935: Κατάργηση της Γερουσίας στην Ελλάδα 14/4/1955: Εναρξη ένοπλου αγώνα ΕΟΚΑ (Κύπρος) 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου (Αντικρατική Πάλη) 1/4/1991: Βόμβα στο κτίριο του ΟΗΕ στη Λεωφόρο Αμαλίας (ΕΛΑ-1η Μάρη) 1/4/1991: Εκτέλεση Ντέτλεφ Ρόβεντερ, διοικητή της επιτροπής ιδιωτικοποίησης στην Ανατολική Γερμανία (RAF) 1/4/2010: Θάνατος Τζανή Τζαννετάκη.

● Α, όλα κι όλα, η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν συμμετέχει στη νέα ιμπεριαλιστική επέμβαση ●●● Απλώς βοηθάει τους άλλους να την πραγματώσουν ●●● Οπως με τη Γιουγκοσλαβία ένα πράμα ●●● Το είπε με σοβαρό ύφος ο φον Δρούτσας ●●● Και όλοι μαζί έσπευσαν να καθησυχάσουν τον ελληνικό λαό ότι δεν κινδυνεύει από αντίονα, γιατί δε φτάνουν τόσο μακριά τα λιβυκά όπλα ●●● Ούτε στη Νέα Υόρκη έφταναν, ούτε στο Λονδίνο, ούτε στη Μαδρίτη ●●● Εκεί που «έσκασαν» άλλους είδους όπλα, ως αντίονα για το Αφγανιστάν, για το Ιράκ, για την Παλαιστίνη ●●● Οχι, δεν εκπλαγήκαμε για τη νέα εμπλοκή της ελληνικής κυβέρνησης ●●● Ήταν, είναι και θα είναι δεδομένη για το ελληνικό αστικό κράτος ●●● Από την εποχή της Κορέας, υπήρξε πάντοτε υποχείριο των ιμπεριαλιστών της Δύσης ●●● Τι είπε ο γαλλομαδής Πάγκαλος όταν είδε τον πρώτο κεσέ να οδεύει καταπάνω του; ●●● «Κες κεσέ» ●●● Πότε άλλοτε κυκλοφορούσαν τόσο σύντομα και τόσο πλατιά τέτοιου

τύπου ανέκδοτα; ●●● Την περίοδο της χούντας ●●● Η πλάκα είναι πως κάποιοι προειδοποιούν τα υπόλοιπα κόμματα να μην ενδιαρρύνουν τέτοιες συμπεριφορές, γιατί μπορεί να τις θρουν μπροστά τους ●●● Ναι, αλλά με τη φόρα που έχει πάρει ο κόσμος δε χρειάζεται κομματική ενδάρρυνση για να ρίξει πέντε μπινελίκια και δυο γιασουρτάκια ●●● Ερχεται μόνο του το πράγμα και χωρίς ιδιαίτερη οργάνωση ●●● Μετά τον Πάγκαλο ήρθε η σειρά του Σηφουνάκη ●●● Ο πονηρός Χρυσοχοΐδης δεν πήγε στη Γλυφάδα κι ας ήταν πασοκική η εκδήλωση ●●● Ετσι,

τα γιασουρτάκια φαγώμηκαν επί τόπου ●●● Στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ πληρώνει Αλβανούς για να του επιτίθενται, δήλωσε ο Πάγκαλος στο Mega ●●● Και κατέστησε τον Τσίπρα υπεύθυνο για οιδήποτε του συμβεί ●●● Μετά το συνεχές παραλήρημα, η περίπτωση δεν ανήκει στη σφαίρα της πολιτικής, αλλά άλλης επιστήμης ●●● Αναφωτίσμαστε, όμως: από πότε οι βελούτελες, με τη βελούδινη υφή, έγιναν φονικά όπλα; ●●● Μήπως οι γαλακτοβιομηχανίες πρέπει να υποβάλλουν αγωγή στον αντιπρόεδρο για συκοφάντηση των προϊόντων τους; ●●● Ο Ερ-

νιογάν έχει βραβευθεί με το βραβείο Μουαμάρ Καντάφι για τα... ανδρώπινα δικαιώματα ●●● Ο Γιωργάκης τίποτα; ●●● «Η επιχειρηματικότητα είναι το κίνημα της εποχής, προκειμένου η χώρα να μπει σε νέο ενάρετο κύκλο δικαιοσύνης και ευημερίας» ●●● Οχι, δεν είναι Δασκαλόπουλος, Χρυσοχοΐδης είναι ●●● Άλλωστε, το ίδιο κάνει ●●● Ο πιστορικάδες των σχολείων μιμούνται τους απεργούς πείνας μετανάστες ●●● Η δύναμη του δευτικού παραδείγματος ●●● Σκοινί γιατί ταν το 'χουν πάρει οι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ ●●● «Δεν θα υπάρξει άλλη μείωση μισθών στο δημόσιο» ●●● Κι από πού δα βγουν τα λεφτά που προβλέπει το Μνημόνιο; ●●● Από τον «εξορθολογισμό» του ενιαίου μισθολογίου ●●● Βαφτίζουν το πετσόκομμα εξορθολογισμό, λέσες και απευθύνονται σε Χαχόλους ●●● Τελικά, ο Πάγκαλος πρόλαβε και τσάκισε μισό αρνί στην Κερατέα ●●● Μοναδικό φινάλμενο στα παγκόσμια χρονικά ●●● Ούτε ρινόκερως να ήταν δεν θα είχε τετοιον παχυδερμισμό ●

◆ «Με ανεπτύρεπτη καθυστέρηση, η διεθνής κοινότητα αποφάσισε να παρέμβει στη Λιβύη για να βάλει τέλος στην αιματοχυσία και να σώσει τον λαό της από έναν παράφρονα δικτάτορα και τη φραμπίλα του». Ο Πρετεντεράκος στα «Νέα». Πάντοτε βασιλικότερος του βασιλέως. Κάτι τέτοιες στιγμές καταλαβαίνεις ποια είναι τα delivery boys της «πρεσβείας».

◆ «Να συνεχίσετε να στηρίζετε την Ελλάδα», είπε ο υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού Γ. Νικητιάδης, «απευθυνόμενος στους Έλληνες εφοπλιστές, εκπροσώπους του χρηματοπιστωτικού τομέα, του real estate και άλλων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, που συνθέτουν τον ελληνισμό του Λονδίνου», όπως σημειώθηκε σε δελτίο Τύπου του υπουργείου. Η ραφιάδικη προτροπή του υφυπουργού έγινε στην ετήσια εκδήλωση για την 25η Μάρτη. Ο χαρακτηρισμός «ραφιάδικη» για τη δήλωση Νικητιάδη είναι αυτονόητος, καθόσον μιλάμε για τους ληστές του city, την πιο επιθετική μερίδα του εφοπλιστικού κεφάλαιου, που πά-

ντα συμπεριφερόταν σαν αρπακτικό, όχι μόνο έναντι των εργατών, αλλά και έναντι του ελληνικού κράτους. ◆ «Ηταν σωστό να βοηθήθει η Ελλάδα στην αιχμή της κρίσης, προκειμένου να αποτραπεί η επεκτασή της. Μόλις όμως οι άλλες χώρες βρέθηκαν εκτός κινδύνου, το ελληνικό δημόσιο χρέος θα πρέπει να αναδιαρθρωθεί. Αυτό μπορεί να γίνει με «κούρεμα» του χρέους ή με επιμήκυνση του χρόνου λήξης των ομολόγων, αλλά η αναδιάρθρωση του χρέους είναι αναπόφευκτη, κι ας κάνει κανείς όποιος υπολογισμόυς θέλει». Η δήλωση έγινε στο γερμανικό Stern από τον Όμαρ Ιστινγκ, πρώην επικεφαλής οι-

κονομολόγο της EKT. Δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται δικά μας σχόλια. ◆ «Η θεσμοθέτηση των ειδικών επιχειρησιακών συμβάσεων που πρωθήσαμε αφορά συλλογικές συμβάσεις. Δηλαδή, εργαζόμενοι και εργοδότες κάθονται στο ίδιο τραπέζι, σε επίπεδο επιχειρησης, και τους δίνεται η δυνατότητα να διαφορφώσουν έτσι τους όρους εργασίας στην επιχειρηση, ώστε να διατηρήσουν θέσεις εργασίας και, αν χρειαστεί, να υπάρξει και μια προσαρμογή των μισθών. Άρα, δεν πρόκειται για απομικές συμβάσεις, πρόκειται για συλλογική σύμβαση». Αυτά υποστήριζε η Κατσέλη, πρόη-

ρών, στο πρωινόδικο της NET. Και τα υποστήριζε στα σοβαρά, μολονότι ο δημοσιογράφος είχε παρατηρήσει πως δεν μπορεί να υπάρξει ισότιμη διαπραγμάτευση ανάμεσα σε εργοδότες και εργαζόμενους. Οχι μόνο αλυσοδένουν τους εργαζόμενους, αλλα

λά προκαλούν και τη νοημοσύνη μας οι υπουργοί του Γιωργάκη.

◆ «Τσουνάμι» χαρακτήρισε ο Χατζηνικολάου τα μέτρα των επόμενων ετών, που προαναγγέλλονται στην έκθεση του ΔΝΤ, διά χειρός Πολ Τόμσεν, αλλά απάροιχος ο Σαχινίδης δεν είχε κανένα πρόβλημα να συμφωνήσει, υπερθεματίζοντας μάλιστα: «κ. Χατζηνικολάου, αναφέρατε τη λέξη τσουνάμι, που είναι και επίκαιρη και αυτή των νέων μετρών, που ουσιαστικά δεν σχετίζονται με κάπια διαφορετικό από αυτό το οποίο εδώ και πολύ καιρό έχει ανακοινώσει η κυβέρνηση» (Real fm, 19.3. 2011).

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

■ Αχρηστος ο προϋπολογισμός από τον τρίτο μήνα εφαρμογής του

Νέα μέτρα ύψους 1,8 δισ. και... βλέπουμε

Μια «μαύρη τρύπα» ύψους 1,15 δισ. ευρώ εμφανίστηκε στην εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού με βάση τα επίσημα στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών. Τα καθαρά έσοδα είναι χαμηλότερα από το στόχο κατά 850 εκατ. και οι δαπάνες ψηφλότερες κατά 284 εκατ. ευρώ.

Καταπάτως το συνηθίζει, ο γκεμπελίσκος Γ. Παπακωνσταντίνου εξέδωσε μια ανακόνωση με την οποία από τη μια προσταθούσε να δικαιολογήσει τον εκτροχιασμό με διάφορες γελοίες δικαιολογίες (όπως π.χ. ότι φέτος δεν μεταφέρθηκε πληρωμή τελών κυκλοφορίας στον Γενάρη, λέει και δεν το γνώριζαν αυτό όταν κατήρτιζαν τον προϋπολογισμό) και από την άλλη το έπαιπε «κουλ», δηλώνοντας ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας και ότι όλα εξελίσσονται όπως είχαν προγραμματιστεί. Ακόμα και οι κάλπικοι υπολογισμοί που παρουσίασε, όμως, αποκαλύπταν νέο πετασόκομμα του ισχυότατου Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, προκειμένου να καλυφθεί η «μαύρη τρύπα» του τακτικού προϋπολογισμού. Αυτό σημαίνει βαθύτερη «ύφεση» κι αυτό το ξέρει ακόμα και ένας πρωτοετής οικονομικής σχολής. Κατά τον Παπακωνσταντίνου, όμως, «η ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας ήδη ξεκίνησε!»

Αμέσως μετά τα χοντρά ψέματα, πάλι καταπάτει το συνηθίζει, ο Παπακωνσταντίνου άρχισε τη φιλολογία για νέα μέτρα, παραδεχόμενος εμφέσως πλην σαφώς ότι ο κρατικός προϋπο-

λογισμός έχει καταστεί άχρηστος πριν καν εκπνεύσει ο τρίτος μήνας εφαρμογής του. Μιλησε για «ρίσκα» που υπάρχουν, τα οποία οδηγούν στην εκπόνηση πρόσθετων μέτρων ύψους 1,8 δισ. ευρώ. Πρόκειται για μέτρα πέρα απ' αυτά που έχουν ήδη παρθεί ή ανακοινωθεί για το δεύτερο εξάμηνο του 2011 (όπως το νέο ενιαίο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, η εξίσωση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης μ' αυτόν του πετρέλαιου κίνησης και οι ουδήσεις στις αντικειμενικές τιμές των αιγαίνων).

Αυτό το καινούργιο «μίνι πακέτο» των 1,8 δισ. (0,75% του ΑΕΠ) επιβάλλεται από την τρόικα, οι εκπρόσωποι της οποίας είχαν ήδη επισημάνει «ρίσικα και ενδεχόμενες αισθοχίες» στον κρατικό προϋπολογισμό. Ο Παπακωνσταντίνου απλά σπεύδει να το ανακοινώσει, πριν έρθει πάλι στην Αθήνα το υψηλόβαθμο κλιμάκιο της τρόικας (αναμένεται τον Απρίλη). Οπως είπε, το υπουργείο Οικονομικών δεν έχει καταλήξει ακόμα στον καταμερισμό αυτού του «μίνι πακέτου» μεταξύ εσόδων

Αυτό το πακέτο αφορά τον φετινό προϋπολογισμό, στο πλαίσιο του οποίου «τρέχουν» ήδη τα γνωστά μέτρα πετσοκόμματος των μισθών και των συντάξεων και φορομητήσας, κυρίως στον τομέα των έμβεσων φόρων (ΦΠΑ και ειδικοί φόροι κατανάλωσης). Διπλασία αυτό, δημιούργησε την αναγκή στην εντατική περιβόλτη Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Πο-

λιτικής 2012-2015. Με το γνωστό ξεδιάντροπο τρόπο τους τα κυβερνητικά στελέχη δηλώνουν καθημερινά ότι το πρόγραμμα αυτό δεν περιλαμβάνει οριζόντιες μειώσεις μισθών και συντάξεων. Πώς θα εξασφαλιστούν, όμως, τα τεράστια ποσά που προβλέπονται, τα οποία είναι σχεδόν όσο το συνολικό «πακέτο» του Μνημόνιου;

Η μείωση του μισθολογικού «κόστους» θα είναι 4,6 δισ. ευρώ, ενώ άλλα τόσα πρέπει να εξασφαλιστούν από τον «εξορθολογισμό» των κοινωνικών δαπανών και επιδόματων. Πώς θα εξασφαλιστούν αυτά τα τεράστια κονδύλια, εκτός από το πετσόκομμα μισθών και συντάξεων (το πώς θα βαφτιστεί αυτό δεν έχει καμιά σημασία) και το πετσόκομμα διάφορων κοινωνικών δικαιωμάτων; Η εξαίρεση περισσότερων συνταξιούχων από το άθλιο επίδομα του ΕΚΑΣ, που ήδη έχει πάρει το δρόμο προς τη Βουλή, μας δίνει μια πρώτη μικρή γεύση αυτών που πρόκειται ν' ακολουθήσουν.

Θα έχουμε, ακόμη, νέα χυτηπήματα στην κοινωνική ασφόλιση (επικουρικές συντάξεις και στη συνέχεια ξανά κύριες συντάξεις), μαζική έξοδο εργαζόμενων από το καθεστώς BAE και, βέβαια, σπρώχιμο των μισθών στον ιδιωτικό τομέα σε επίπεδα Κίνας. Αυτή η στρατηγική διακρηρύσσεται ευθέως πλέον από την κεφαλαιοκρατία που αποθραυσύνεται όσο βλέπει ότι οι εργαζόμενοι είτε δεν αντιδρούν καθόλου είτε αντιδρούν σπασμωδικά, χωρίς οργάνωση και χωρίς σχέδιο.

Ο Παπανδρέου και ο μυστικός πράκτορας

Μπορεί ο Πεταλωτής να δηλώνει, εμφανώς εκνευρισμένος, ότι η κυβέρνηση δεν σχολιάζει διαφροές και σχόλια από οποιαδήποτε πρεσβεία, όμως διάψευση των εγγράφων του WikiLeaks για τον Παπανδρέου, τη μυστική διπλωματία και το σκοτεινό ρόλο του μυστικού μβουλού του Αλέξ Ρόντος δεν έκανε. Και πώς να κάνει, όταν τα έγγραφα που δημοσίευσε η «Καθημερινή» (χοντρή κονόμια για τους ιδιοκτήτες του WikiLeaks) δεν επιδέχονται αμφισβήτησης.

Ενα απ' αυτά τα έγγραφα είναι τηλεγράφημα-αναφορά της αμερικάνικης πρεσβείας, που περιγράφει συνάντηση της Παυλίνας Λάμψα, γραμματέα του ΓΑΣΟΚ για τις διεθνείς σχέσεις και «άτυπης συμβούλου» του πρωθυπουργού, με αξιω-

λο του περιβόητου Αλεξ Ρόντος.

Το έγγραφο υπογράφεται από τον τότε πρέσβη των ΗΠΑ στην Αθήνα Ντάνιελ Σπέκχαρντ, ο οποίος πραγματοποιεί τις πρώτες επαφές με τη νέα κυβέρνηση. Η Π. Λάμψα εμφανίζεται να λέει: «Ο Άλεξ Ρόντος λειτουργεί σαν άντυπος σύμβουλος του κ. Παπανδρέου μακριά από το προσκήνιο και πως έχει αναλάβει ειδικούς ρόλους και αποστολές για λογαριασμό του κ. Παπανδρέου». Δεν διστάζει να τει οπί υπάρχει πολλή «φυσική διπλωματία μέσα στην κυβέρνηση» και «πως πολλοί άνθρωποι σε υπηρεσιακό επίπεδο στο ΥΠΕΞ δεν λαμβάνουν πληροφορίες για ευαίσθητα θέματα».

Οπως είναι γνωστό, ο Ρόντος είναι άνθρωπος της αμερικανικής διπλωματίας, που χρησιμοποιείται σε ειδικές αποστολές. Ήταν σύμβουλος του Παπανδρέου, όταν αυτός εκτελούσε χρέη

υπουργού Εξωτερικών της κυβέρνησης Σημίτη, και χρησιμοποιούνταν σε αποστολές στα Βαλκάνια, ευθυγραφμίζοντας την ελληνική με την αμερικάνικη εξωτερική πολιτική. Στη συνέχεια, όταν το ΠΑΣΟΚ βρέθηκε στην αντιπολίτευση και προφανώς δεν είχε δουλειά στην Ελλάδα, ο Ρόντος βρέθηκε στη Γεωργία, όπου εκτελούσε χρέη του προέδρου Σακασβίλι (μέχρι και την περίοδο που ο Σακασβίλι προκάλεσε τη ρωσική στρατιωτική επίθεση που τον συνέτριψε μέσα σε λίγες μέρες). Οταν το ΠΑΣΟΚ ξανικέρδισε τις εκλογές, ο Ρόντος επανήλθε ως μυστικοσύμβουλος του Παπανδρέου, ώστε ο άνθρωπος που εκτελούσε αποστολές μυστικής διπλωματίας για λογαριασμό μόνο του Παπανδρέου. Αυτό ακριβώς επιβεβαιώνει η Λάμψα. Εμείς απλά θυμίζουμε πως, όταν είχαν υπάρξει δημοσιεύματα (γράψαμε κι εμείς τότε) για την επάνοδο του Ρόντος στο

επιτελείο του Παπανδρέου και την ανάληψη ρόλου μυστικού διπλωμάτη στις διαπραγματεύσεις με την ΠΓΔΜ και στη γενικότερη βαλκανική πολιτική της κυβέρνησης, Δρούτσας και Πεταλωτής είχαν προχωρήσει σε κάποιες μισθίαψεύσεις,

Σύμφωνα με τα αποκαλυφθέντα έγγραφα, ο αμερικανός πρέσβης αναφέρεται και στο Κυπριακό, σημειώνοντας ότι η Π. Λάμψα ανέφερε ότι «υπάρχουν ομάδες στην Ελλάδα και την Κύπρο οι οποίες είναι αντίθετες στη λύση και θα εργαστούν σκληρά εναντίον της επανένωσης του νησιού». Ανέφερε ακόμα η Π. Λάμψα, πάντα σύμφωνα με τον Σπέκχαρντ, ότι «ο Χριστοφίας δεν εμπιστεύεται μέλη της δικής του συμμαχίας. Η Λάμψα τον περιέγραψε ως άνθρωπο που έχει κομμουνιστική νοοτροπία και γ' αυτό οι συνομιλητές του πρέπει να διαβάζουν μεταξύ των γραμμών, τα μηνύματα δεν είναι σαφής».

■ Βρήκαν θέμα για αποπροσανατολισμό

Θέμα ν' αισχολείται βρήκε το αστικό πολιτικό σύστημα. Με ποιο τρόπο θα περάσει από την ελληνική Βουλή το «Σύμφωνο για το ευρώ»; Με τη συνήθη διαδικασία της απλής πλειοψηφίας ή με τη διαδικασία της ενισχυμένης πλειοψηφίας των 180 ψήφων;

Ακόμα και η κυβερνητική παράταξη εμφανίζεται διχασμένη, με μια μεριδιανή πλειοψηφία και μία άλλη να δηλώνει πως αρκεί η απλή πλειοψηφία, αφού και το Μνημόνιο μ' αυτή τη διαδικασία ψηφίστηκε. Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, ακόμη και υπουργοί, δεν διστάζουν να εκφράσουν δημόσια τη γνώμη τους υπέρ της μιας ή της άλλης άποψης, δείγμα του ότι δεν υπάρχει κεντρική κατεύθυνση και το Μαξίμου προωθεί τον «δημιουργικό διάλογο». Εφαρμόζει, δηλαδή, ο Παπανδρέου το παλιό κόλπο να απασχολεί την επικαιρότητα με τον τύπο και όχι με την ουσία, να δημιουργεί δευτερεύουσες πτολώσεις, να φέρνει το πολιτικό κλίμα στα δικά του μέτρα και στο τέλος να δώσει τη λύση ο ίδιος, με συντεταγμένο πίσω του ολόκληρο τον πασοκοκό λόχο (ως προς αυτό δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία).

Τα ίδια είχαν γίνει και όταν ψηφιζόταν το Μνημόνιο, μόνο που τότε οι χρονικές διαδικασίες ήταν ασφυκτικές και το θέμα δεν απασχόλησε πολύ. Η αρχική πρόθεση της κυβέρνησης ήταν να ψηφίσει το Μνημόνιο με τη διαδικασία των 180 ψήφων. Οταν η ΝΔ διεμήνυσε ότι δεν θα ψηφίσει, αποφασίστηκε αφέσως η διαδικασία της απλής πλειοψηφίας, διότι το Μνημόνιο έπρεπε να ψηφιστεί και τα «κουκιά» δεν έβγαιναν (ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ). Υπάρχει, λοιπόν, το προηγούμενο και τυπικά η κυβέρνηση δεν ανησυχεί.

Αυτή την περίοδο, όμως, ο Παπανδρέου θέλει να δοκιμάσει αν προπαγανδιστικά μπορεί να στριμώξει τη ΝΔ, γι' αυτό και έκινησε αυτή την κουβέντα. Ταυτόχρονα, όμως, αυτή η κουβέντα λειτουργεί αποπτροσανατολιστικά για τον ελληνικό λαό. Δύσκολα, βέβαια, θα τοιμπήσουν εργαζόμενοι και θα αναλώσουν φαιά ουσία δείχνοντας ενδιαφέρον γι' αυτό το θέμα, όμως η γενικότερη θολούρα κάθε άλλο παρά ζημιά στην κυβέρνηση κάνει.

Ορισμένες εφημερίδες, ευθυγραμμισμένες με το προπαγανδιστικό επιτελείο του μεγάρου Μαξίμου, έχουν βάλει μπροστά εκ νέου την εκλογολογία, αφήνοντας ερωτηματικά για τις προθέσεις του Παπανδρέου να πάει σε εκλογές τον Απριλη-Μάιη, με όχημα το «Σύμφωνο για το ευρώ» και την ιδιαίτερη θέση της Ελλάδας σ' αυτό. Είναι η δεύτερη φάση εκλογολογίας που περνάμε. Η πρώτη είχε και πάλι προέλευση το μέγαρο Μαξίμου και υποτίθεται ότι την τερμάτισε ο Παπανδρέου μιλώντας στο υπουργικό συμβούλιο μετά την επιστροφή του από τις Βρυξέλλες και τη σύνοδο κορυφής της ευρωζώνης. Ο ίδιος, όμως, μέσω του μηχανισμού του, από την επόμενη κιόλας μέρα ξανάρχισε την εκλογολογία, η οποία αποδεικνύεται πάντοτε ένα πρώτης τάξης εργαλείο αποπροσαντολισμού.

Αλήθεια, γιατί να πάει σε εκλογές ο Παπανδρέου; Για να κατογράψει μια συντριπτική ήττα; 'Η για να κερδίσει μια Πύρρειο νίκη, χωρίς κοινοβουλευτική πλειοψηφία, που θα τον αναγκάσει να πάει σε κυβέρνηση συνεργασίας; Αντιμετωπίζει μήπως προβλήματα από το εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ; Οπως όλα δείχνουν, οι Πασόκοι είναι συστειρωμένοι γιατί τους ενώνει η νομή της εξουσίας. Απ' όταν ψήφισαν το Μνημόνιο εμφανίζονται περισσότερο ενωμένοι από ποτέ, παρά τη γενική λαϊκή κατακραυγή. Αν υπήρχαν σφοδρές εργατικές και λαϊκές αντιδράσεις, τότε πράγματι ο Παπανδρέου θα σκεφτόταν πολύ σοβαρά τις εκλογές. Οσο αυτό δεν υπάρχει, δεν έχει κανέναν πραγματικό λόγο να πάει σε εκλογές. Ούτε το σύστημα θέλει εκλογές, διότι φοβάται μια περίοδο πολιτικής αστάθειας.

Πέρα, όμως, από το «Σύμφωνο για το ευρώ», το οποίο δεν είναι σήγουρο ότι θα εγκριθεί στη σύνοδο κορυφής στις 24-25 Μάρτιο και το οποίο δεν θα έχει προβλήματα ψήφισης στην ελληνική Βουλή, η Ελλάδα πρέπει να εισάγει στο Δίκαιο της το «φρένο χρέους», με ρύθμιση αυξημένης συνταγματικής ισχύος, όπως συμφωνήθηκε στη σύνοδο κορυφής των «17» και γράφτηκε στα συμπεράσματα της προεδρίας. Εκεί πραγματικά θα χρειαστούν οι 180 ψήφοι και είναι η ΝΔ που θα προσφέρει τη σχετική «ένεση», όπως ήδη διαφαίνεται.

■ Και ανασχηματισμολογία

Με την εκλογολογία πάει πάντοτε πακέτο η ανασχηματισμολογία. Αν δεν γίνουν εκλογές, θα γίνει ανασχηματισμός, λέει ένα παλιό σόλογκαν. Γι' αυτό και έχουμε πάλι τη σχετική φιλολογία για το ποιοι υπουργοί είναι υποψήφιοι να φύγουν και ποιοι είναι υποψήφιοι να τους αντικαταστήσουν, με τους Παππακωνσταντίνου και Σαχινίδη να αποτελούν –υποτίθεται– τα «μεγάλα ερωτήματικά».

Περιττεύει να πούμε πως για μας όχι μόνο δεν έχει κανένα νόημα να μπούμε σε μια τέτοια συζήτηση, αλλά τη θεωρούμε και βλαφερή. Διότι όταν η πολιτική είναι δεδομένη (αμφιβάλλει κανείς ότι είναι δεδομένη;) τα πρόσωπα που θα τη δισχειρίστούν δεν έχουν καμιά σημασία.

Αποθρασύνθηκαν οι Σιωνιστές

Με κλιμάκωση των επιθέσεων με ρουκέτες κατά του Ισραήλ απειλήσε η ένοπλη πτέρυγα της Χαμάς (Ταξιαρχίες Αλ Κασάμ) το περασμένο Σάββατο, μετά την ιστορική επίθεση που έγινε την ίδια μέρα με αποτέλεσμα τον τραυματισμό πέντε Παλαιστίνιων και τη διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος στις ανατολικές περιοχές της Γάζας.

Τρεις μέρες μετά από την δολοφονία δύο στελεχών τους (που έγινε την προηγούμενη Τετάρτη), οι ταξιαρχίες Κασάμ απάντησαν με βροχή από ρουκέτες (τουλάχιστον 33 τον αριθμό, σύμφωνα με δηλώσεις της ίδιας της οργάνωσης), που εκτοξεύτηκαν κατά στρατιωτικών στόχων στο Ισραήλ, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό δύο στρατιωτών.

Οι Σιωνιστές απάντησαν με τις επιθέσεις που αναφέρομε παραπάνω, κλιμακώντας έτσι τις συγκρούσεις. Την ίδια στιγμή, η πρώην υπουργός Εξωτερικών και νυν επικεφαλής της αντιπολίτευσης στον Νετανιάχου, Τζίπι Λιβνι, χαιρέτησε τις επιθέσεις υποστηρίζοντας ότι ο μόνος τρόπος να αντιμετωπιστεί η παλαιστινιακή αντίσταση είναι η βία, «όπως έκανε το Ισραήλ κατά τη διάρκεια και μετά την επιχείρηση χυτό μολύβι!» Την Τρίτη, τέσσερα βλήματα από τεθωρακισμένα χτύπησαν σπίτι στα ανατολικά της Γάζας, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τέσσερα μελή μιας οικογένειας (τα δύο παιδιά) και να τραυματιστούν άλλα 13 άτομα. Ο σιωνιστικός στρατός στην αρχή ισχυρίστηκε ότι δεν έχει σχέση, στη συνέχεια όμως επιβεβαίωσε ότι έριξε βολές τεθωρακισμένων «σε σημείο απ' όπου δέχτηκε πυρά».

Αποθρασύμμενοι οι Σιωνιστές (ιδιαίτερα μετά το αμερικανικό βέτο για να μην παραχωρήσουν οι ισραηλινοί εποικισμοί) συνεχίζουν να δολοφονούν στη Γάζα, υπό την ένοχη σιωπή της «διεθνούς κοινότητας» που εξακολουθεί να σφυρίζει αιδιάφορα...

■ Υεμένη

Σε κρίσιμη καμπή μετά το μακελειό διαδηλωτών

Το αντίθετο από το προσδοκώμενο αποτέλεσμα έφερε το μακελειό των διαδηλωτών στην πλατεία του πανεπιστημίου της Σανάα στις 18 Μαρτίου, όπου 52 διαδηλωτές έπεσαν νεκροί και περισσότεροι από 600 τραυματίστηκαν από τα πυρά ελεύθερων σκοπευτών των δυνάμεων καταστολής του καθεστώτος εναντίον μιας από τις μεγαλύτερες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, αφού πρώτα έλειπαν με ένα πύρινο τείχος ένα σημαντικό δρόμο διαφυγής από την πλατεία. Την επόμενη μέρα, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές, αφηφώντας την κατάσταση έκτακτης ανάγκης και την απαγόρευση των συγκεντρώσεων που είχε επιβάλλει μετά το μακελειό ο πρόεδρος Αλί Σάλεχ, κατέβηκαν στους δρόμους πολλών πλευρών για να θάψουν και να τι-

μήσουν τους νεκρούς, αλλά και να εκφράσουν την οργή τους ενάντια στο καθεστώς.

Την ίδια μέρα, τουλάχιστον 7 αντικυβερνητικοί διαδηλωτές τραυματίστηκαν στο λιμάνι του Αντεν, όταν η αστυνομία έκανε έσφοδο, χρησιμοποιώντας πραγματικά πυρά και δακρυγόνα, στην περιοχή Mualla της πόλης όπου από μέρες είχαν στηθεί σκηνές.

Την επόμενη μέρα, στις 20 Μαρτίου, ο Αλί Σάλεχ, σε μια

προσπάθεια να κρατηθεί στην εξουσία, απέλυσε το υπουργικό συμβούλιο με την εντολή να παραμείνει ως υπηρεσιακή κυβέρνηση μέχρι το σχηματισμό νέου. Παράλληλα άρχισε ένα κύμα παραπτήσεων κυβερνητικών και στρατιωτικών αξιωματούχων, καταγγέλλοντας τη σφαγή των διαδηλωτών και δυσχεραίνοντας ακόμη περισσότερο τη θέση του.

Στις 20 και 21 Μαρτίου πα-

ραιτήθηκαν οι πρεσβευτές της Υεμένης στη Συρία, στη Σαουδική Αραβία, στο Λιβανό, στην Αίγυπτο, στον Αραβικό Σύνδεσμο, στον ΟΗΕ, στην Κίνα, στη Γαλλία και στην Ιαπωνία.

Παραιτήθηκαν επίσης ο υπουργός Τουρισμού, ο αναπληρωτής υπουργός Παιδείας και κορυφαίο στέλεχος του κυβερνητικού κόμματος, ο υπουργός για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, ο δήμαρχος της πόλης του Αντεν και ο κυβερνήτης της επαρχίας Iσχυρή πολιτικό πλήγμα για τον Αλί Σάλεχ ήταν η ανακοίνωση του επικεφαλής της Ισχυρής φυλής Χάσιντ, από την οποία προέρχεται και ο Σάλεχ που τάσσεται με το μέρος των διαδηλωτών και καλεί το Σάλεχ να παραιτηθεί.

Ομως το πιο σημαντικό πλήγμα ήταν η αποσκότωση από το κυβερνητικό στρατόπεδο και η προσχώρηση στο αντικυβερνητικό κίνημα του στρατηγού Αλί Μόχσεν αλ-Αχμαρ μαζί με 15 τουλάχιστον ανώτατους αξιωματικούς, μεταξύ των οποίων ο στρατηγός Αλί Αμπντουλάχ Αλίεβα, σύμβουλος του αρχηγού του στρατού και τρεις ταξιαρχοί.

Ο στρατηγός Αχμαρ είναι διοικητής της βορειοδυτικής στρατιωτικής ζώνης, που τεριλαμβάνει και την πρωτεύουσα Σανάα και διοικητής της 1ης μεραρχίας τεθωρακισμένων, με έδρα την πρωτεύουσα. Από τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία περιγράφεται ως πολιτικός αντίπαλος του Αλί Σάλεχ σε αρκετές περιπτώσεις και αντίθετος στη διαδοχή του τελευταίου από το γιο του Αχμέντ, παρόλο που υπήρξε στενός συνεργάτης του Σάλεχ κατά το μεγαλύτερο μέρος της 32χρονης προεδρίας του. Είναι βετεράνος του εμφύλιου πολέμου που ξέσπασε το 1994, κατά τον οποίο ο κυβερνητικός στρατός κατέπιε απόπειρα απόσχισης της νότιας Υεμένης μολις τέσσερα χρόνια μετά την ενοποίησή της με τη βόρεια Υεμένη, ενώ τα τελευταία χρόνια είχε αναλάβει δράση εναντίον των σιτιών ανταρτών στο βόρειο τμήμα της χώρας.

Φέρεται επίσης ότι έχει δεσμούς με τις μαχητικές ιολαιμικές ομάδες από την περίοδο του πολέμου στο Αφγανιστάν εναντίον των σοβιετικών στρατευμάτων, στον οποίο συμμετείχαν και μαχητές από την Υεμένη, και λει-

■ Σαουδική Αραβία

Νέο «πακέτο» εναντίον διαδηλώσεων

Ενα νέο πακέτο πολλών διαδηλώσεων βασικούς μισθούς, έξτρα οικονομικές παροχές, επιδόματα ανεργίας και για την κατασκευή διαμερισμάτων υποσχέθηκε ο σαουδάραβας βασιλιάς Αμπντουλάχ στις 18 Μαρτίου, δύο μέρες μετά την αιματηρή καταστολή της λαϊκής εξέγερσης στο γειτονικό Μπαχρέν με την ύφεση της δημιουργίας 60.000 νέων θέσεων στις δυνάμεις Ασφαλείας, κίνηση που θα απορροφήσει ένα μεγάλο αριθμό άνεργων νέων και ταυτόχρονα θα ενισχύσει το μηχανισμό καταστολής του καθεστώτος.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα αντιμετωπίζει η σαουδαραβική μοναρχία στην ανατολική επαρχία, όπου βρίσκεται το 90% των πετρελαϊκών κοιτασμάτων της χώρας και όπου η πλειοψηφία του πληθυσμού είναι σιτίες, θύματα για δεκαετίες διακρίσεων και οιστετώντων στην γειτονικό Μπαχρέν.

Το νέο πακέτο δισ. δολαρίων που υποσχέθηκε ο σαουδάραβας βασιλιάς περιλαμβάνει 15% αύξηση στους μισθούς των κρατι-

μήνα, επίδομα 260 δολαρίων για όλους τους άνεργους, δύο επιπλέον μισθούς για όλους τους κρατικούς υπαλλήλους, δύο έξτρα επιδόματα στους φοιτητές ύψους 500 δολαρίων, τη διάθεση 67 δισ. δολαρίων για την κατασκευή 500.000 διαμερισμάτων για τους χαμηλόμισθους. Το πρόβλημα της στέγης είναι πολύ οξυμένο, με αποτέλεσμα να περιμένουν μέχρι και 18 χρόνια οι άνθρωποι με χαμηλό εισόδημα για να πάρουν κάπιο διαμέρισμα από το κράτος. Υποσχέθηκε επίσης δισεκατομμύρια δολαρία για τον τομέα της υγείας και ανακοίνωσε τη δημιουργία νέων ερευνητικών κέντρων, σπίτια για τους γιατρούς και χιλιάδες νέα κρεβάτια στα νοσοκομεία, αλλά και 40 εκατομμύρια για τα ιδιωτικά νοσοκομεία. Στις υποσχέσεις του σαουδάραβα βασιλιά δεν προβλέπονται καθόλου κονδύλια για τη διασύνδεση στην ανατολική επαρχία, όπου οι διαδηλώσεις, παρά τα μέτρα καταστολής, συνεχίζονται σε διάφορες πόλεις (Awamīya, Sa'fwa, Al - Rabee'a, Qatīf), ενάντια στην αιματηρή καταστολή της λαϊκής εξέγερσης στο Μπαχρέν με τη συνδρομή σαουδαραβικών στρατευμάτων και για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων. Επίσης, στις 20 Μαρτίου, έγιναν τουλάχιστον 15 συλλήψεις, σύμφωνα με το Αλ - Ζαζίρα, όταν μερικές εκατοντάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν μπροστά στο υπουργείο Εσωτερικών στην πρωτεύουσα Rijān ζητώντας την αποφυλάκιση χιλιάδων πολιτών που εκπαιδεύτηκαν στην ανατολική επαρχία, όπως οι επαγγελματικές ομάδες από την περίοδο του πολέμου στο Αφγανιστάν εναντίον των σοβιετικών στρατευμάτων, στον οποίο συμμετείχαν και μαχητές από την Υεμένη, και λει-

το πρώτο οικονομικό πακέτο, ύψους 36 δισ. δολαρίων, είχε ανακοινωθεί από το βέλτιστη Φλεβάρη και περιελάμβανε 15% αύξηση στους μισθούς των κρατι-

«Ποια είναι η διαφορά μεταξύ Λιβύης και Υεμένης ή Μπαχρέιν; Και τα τρία κράτη έχουν χρησιμοποιήσει βία για να συντρίψουν όσους διαδήλωναν υπέρ της δημοκρατίας. Ομως, μόνο στη Λιβύη σχεδιάζουν οι ΗΠΑ και οι δυτικοί σύμμαχοί τους μια στρατιωτική απάντηση. Η καταστολή στην Υεμένη και το Μπαχρέιν έχουν μέχρι στιγμής αντιμετωπιστεί μόνο με τις λέξεις, όχι με δράση. Σε ένα επίπεδο η απάντηση είναι προφανής. Το Μπαχρέιν και η Υεμένη είναι σύμμαχοι των ΗΠΑ – ειδικά το Μπαχρέιν με την μεγάλη αμερικανική ναυτική βάση. Η Λιβύη δεν είναι» (BBC, 19/3/11).

Δεν θα μπορούσε κανείς να βρει πιο κυνική διαπίστωση από ένα δυτικό ειδησεογραφικό πρακτορείο και μάλιστα του «κύρους» του βρετανικού BBC. Γιατί είναι προφανές ότι οι «προστάτες» που ανέλαβαν να υπερασπιστούν μια «εξέγερση» (τα εισαγωγικά δεν τα βάζουμε τυχαία, γιατί πλέον η εξέγερση δεν είναι και τόσο λαϊκή, αλλά υπό την αιγιδα πρώην στυλοβατών του καθεστώτος) δεν το κάνουν γιατί τους επιασε ο πόνος για την καταπίση του λαού της Λιβύης από τον «σαλταρισμένο» Καντάφι, ούτε γιατί πασχίζουν να αποφύγουν ένα μακελειό του άμαχου πληθυσμού της Βεγγάζης. Αν η Λιβύη δεν είχε πετρέλαια, όλοι αυτοί που «ευαίσθητοι» τώρα αναλαμβάνονται «δράση» απέναντι στη βαρβαρότητα του καθεστώτος Καντάφι, θα έκαναν την

πάπια, όπως κάνουν σε ένα σωρό χώρες της Αφρικής που οι άνθρωποι σκοτώνονται σαν τις μύγες. Αν πάλι έβλεπαν ότι ο Καντάφι θα μπορούσε να πετύχει το στόχο του να συντρίψει τους εξεγερμένους, θα τον στήριζαν, όπως το έκαναν όλη την τελευταία δεκαετία, από τότε που έδωσε γην και υδωρ στους ιμπεριαλιστές, συνάσσοντας ολόψυχα τις δυνάμεις του με τους νταβατζήδες της διεθνούς «αντιτρομοκρατίας».

Αλλωστε, ο ίδιος συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο, ακόμα και τη στιγμή που δέχεται τις βόμβες των πρώην συμμάχων του. Η δακρύβρεχτη και συνάμα γελοιά επιστολή που έστειλε στον Ομπάμα, την ίδια μέρα που ξεκίνησαν οι βομβαρδισμοί (19/11), είναι χαρακτηριστική. Μέχρι την ύστατη στιγμή ο Καντάφι πασχίζει να πείσει τον «γιο του» Ομπάμα, ότι πολεμάει την... Άλλαντα! Η επιστολή «προς την αυτού εξοχότητα, κ. Μπαράκ Χουσεΐν Ομπάμα»,

Ομως η απόφαση ήταν ήδη ειλημμένη. Οι ιμπεριαλιστές αποφάσισαν ότι δεν

μπορούν να διακινδυνεύσουν τη σταθερότητα των συμφερόντων τους σε μια τόσο ευαίσθητη περιοχή και σε μια τόσο κρίσιμη περίοδο για να κάνουν το χατίρι ενός σαλαταρισμένου ηγετίσκου, όσες φορές κι αν τους έσκυψε τη μέση την τελευταία δεκαετία.

Ετσι ο «γιος» Ομπάμα έκανε δώρο στο «ψωπυπά του» 110 πυραύλους Κρουζ που χτύπησαν πάνω από 20 στόχους στα δυτικά της χώρας, όπως «καμαρώνει» το CNN (20/3/11). Μπορεί η Λιβύη να μην είναι η μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγός χώρα στον κόσμο (είναι η έβδομη στον ΟΠΕΚ), παραμένει όμως η δεύτερη μεγαλύτερη στην αφρικανική ήπειρο και τα αποθέματά της είναι τα μεγαλύτερα σε αυτή την ήπειρο. Ενας παρατεταμένος εμφύλιος θα έπληττε τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα στην περιοχή και πρώτα απ' όλα των Ευρωπαίων που εισάγουν το 10% του πετρελαίου τους από την Λιβύη. Ήδη, η παραγωγή του λιβυκού πετρελαίου έχει πέσει στο ένα τρίτο και οι αντικαθεστωτικοί κατάφεραν να κάνουν πειρατεία σε ένα πετρελαιοφόρο που μετέφερε βενζίνη στη χώρα (σύμφωνα με το πρακτορείο Róitερς, η βενζίνη προερχόταν από την ελληνική Μότρα Οιλ). Ασε που ο Καντάφι είχε ήδη απειλήσει ότι θα σταματήσει το εμπόριο με όλες τις δυτικές εταιρίες και θα συναλλάσσεται πλέον μό-

νο με την Κίνα, τη Βραζιλία και την Ινδία. Η σταθερότητα έπρεπε να επιβληθεί δια πράσινη λεμονόκουπα για να διασώσουν το μείζον που είναι η κυριαρχία τους στην περιοχή. Ετσι κι έγινε.

Από την άλλη μεριά, η αντιπολίτευση είναι απόλυτα ελεγχόμενη. Ή τουλάχιστον αυτοί που εμφανίζονται ως «ηγέτες» της αντιπολίτευσης.

Πρόκειται για στελέχη που μέχρι πρότινος στήριζαν το καθεστώς Καντάφι, όπως δήλωσε και η ίδια η Χιλαρί Κλίντον που ευελπιστούσε σε περισσότερες αποσκριτήσεις. Πετούν τον Καντάφι σαν συμμένη λεμονόκουπα για να διασώσουν το μείζον που είναι η κυριαρχία τους στην περιοχή. Τα υπόλοιπα είναι παραμυθάκια με χρυσές κορδέλες για τους αφελείς.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Παραλειπόμενα μιας ιμπεριαλιστικής επίθεσης

Ο σο εύκολο ήταν το ξεκίνημα των αεροπορικών βομβαρδισμών στη Λιβύη από τις συμμαχικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, τόσο δύσκολη θα είναι η συνέχεια. Κι αυτό γιατί οι «χειρουργικές» επιθέσεις έχουν αποδείξει και στο παρελθόν (σε Ιράκ και Αργανιστάν) ότι δεν είναι και τόσο... χειρουργικές. Γι' αυτό και λήγες ώρες μετά την επίθεση, ο Γενικός Γραμματέας του Αραβικού Συνδέσμου (που ήταν στην εμπροσθοφυλακή των υπερασπιστών της ιμπεριαλιστικής επίθεσης), Αμρ Μούσα, φρόντισε να κρατήσει αποστάσεις λέγοντας ότι «αυτό που συμβαίνει στη Λιβύη διαφέρει από την επιβολή ζώνης απαγόρευσης πτήσεων» και ζητώντας «την προστασία των πολιτών και όχι των βομβαρδισμό περισσότερων αμάχων».

Την ίδια στιγμή, όμως, ο εκπρόσωπος του Αραβικού Συνδέσμου, Χισάμ Γιούσεφ, εξήγησε ότι οι δηλώσεις Μούσα δεν συνιστούν αλλαγή θέσης, αφού ο Σύνδεσμος εξακολουθεί να υποστηρίζει την επιβολή ζώνης απαγόρευσης πτήσεων πάνω από τη Λιβύη! Παρόμοιες αντιφατικές δηλώσεις παρουσιάστηκαν και στους κόλπους της ρωσικής ηγεσίας, με τον Πούτιν να καταγγέλλει το ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ σαν «μεσαιωνικό κάλεσμα για σταυροφορίες» και τον Μεντβέντεφ να καταγγέλλει τον... Πούτιν, λέγοντας ότι «τέτοιες δηλώσεις είναι απαράδεκτες» κι ότι «οδηγούν σε σύγκρουση των πολιτισμών! Το δε υπουργείο Εξωτερικών της Ρωσίας επικαλέστηκε αναφορές ότι χτυπτήθηκαν μη στρατιωτικοί στόχοι, συμπεριλαμβανομένου ενός καρδιολογικού κέντρου. Αφού δεν τήρησε την απειλή της για άσκηση βέτο (πιθανόν για να μην χάσει άλλα πράγματα στο ευρύτερο παζάρι της με τις υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις) η Ρωσία σπεύδει υποκριτικά να σπεκουλάρει κρατώντας αποστάσεις από την ιμπεριαλιστική επίθεση.

Από την άλλη μεριά, δύσκολα είναι τα πρόγματα και εντός NATO, με τη Γερμανία να κρατά την ουρά της απ' έξω (απέχει από την ψηφοφορία στο Συμβούλιο Ασφαλείας και αρνείται να πάρει μέρος στην επιχείρηση) και την Τουρκία να θέτει όρους για NATOϊκή συμμετοχή στην επίθεση, με τον Ερντογάν (ο οποίος πέρσι το Νοεμβρίο είχε δεχτεί το βραβείο «Μουαμάρ Καντάφι για τα ανθρώπινα δικαιώματα») να ζητά γρήγορο τερματισμό των επιχειρήσεων. Ο δε Αμερικανός αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού, Μάικ Μιούλεν, προειδοποιούσε ότι οι επιθέσεις μπορεί να οδηγήσουν και σε αδιέξοδο, διαβεβαιώνοντας ταυτόχρονα ότι στόχος δεν είναι η πτώση του Καντάφι αλλά η επιβολή της ζώνης απαγόρευσης πτήσεων. Κανείς όμως δε γνωρίζει τι θα γίνει όταν ο στόχος αυτός επιτευχθεί. Ούτε ποιες θα είναι οι συνέπειες όταν αποκαλυφθεί ο πραγματικός αριθμός των νεκρών αμάχων από τους βομβαρδισμούς (προς την ηρακλική τηλεόραση της Λιβύης αναφέρει μερικές δεκάδες...).

Ο Καντάφι φυσικά δεν είναι κανένας μεγάλος «αντιιμπεριαλιστής» (το έχει δειξει ξεκάθαρα η στάση του τα τελευταία χρόνια) κι ούτε μπορεί να κρατηθεί για πολύ καιρό στην εξουσία έχοντας όλους τους ιμπεριαλιστές εναντίον του (ή να νίπτουν τας χείρας τους σαν «Πόντιοι Πιλάτοι»). Ομως, όσο έχει δυνάμεις να πολεμήσει αυτούς που μάχονται εναντίον του καί να έχει διάσημη λεμονόκουπα για να διασώσουν την ιανό της χώρας, το αυτονομιστικό κίνημα στο νότιο τμήμα της χώρας, το αυτονομιστικό κίνημα στην εξουσία του, οι εξελίξεις θα είναι απρόβλεπτες και απειλείται η ίδια η ενότητα της χώρας, καθώς υπάρχει το αποσχιστικό κίνημα στο νότιο τμήμα της χώρας, το αυτονομιστικό κίνημα στο βόρειο και ισχυρές ισλαμικές μοχλητικές ομάδες. Υπάρχει βέβαια και η εκδοχή να χρησιμοποιούνται οι απειλές περί εμφύλιου πολέμου από τον Αλί Σάλεχ ως διαπραγματευτικό χαρτί για να εξασφαλίσει μια αξιοπρεπή έξοδο από την εξουσία και να διασφαλίσει τα οικονομικά συμφέροντα της κλίκας του.

Τη στιγμή που γράφονται

Βαθιά επίκυψη

Τελικά, δεν του βγήκε του Γιωργάκη το στόπισμα με την 25η Μάρτη. Τα ελληνικά αιτήματα έγιναν δεκτά από τις Βρυξέλλες στις 11 του Μάρτη, οπότε η εθνική αγωνία που σχεδιαζόταν για τη μέρα της επετείου της εθνικοαπελευθερωτικής επανάστασης του 1821 δεν «περπάτησε».

Ελάχιστοι, μάλιστα, ασχολήθηκαν και με την «εθνική επιτυχία» της 11ης Μάρτη. Ακόμα και ο παραδοσιακός καυγάς ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, με τη δεύτερη να αμφισβητεί την «εθνική επιτυχία» και να μιλά για «το αυτονόπτο» πάντα εντελώς υποτονικός. Στο τέλος κατάντησε να διεξάγεται μεταξύ Σαχινίδη και Σταϊκούρα από τα ερτζιανά (μιλάμε για το απόλυτο Εενέρωμα).

Βέβαια, η ΝΔ, όπως και το υπόλοιπο κοινοβουλευτικό φάσμα (Παπαρήγα και Τσίπρα συμπεριλαμβανόμενων), δεν απέψυγε το σκόπελο και δέχτηκε να αποτελέσει το ντεκόρ στο σκηνικό των «εθνικά κρίσιμων στιγμών», που έστησε ο Παπανδρέου πριν αναχωρήσει πρώτα για το Παρίσι και μετά για τις Βρυξέλλες. Γι' αυτό και «το αυτονότο», για το οποίο μίλησε κατόπιν εορτής η ΝΔ, δεν ακούστηκε καθόλου πειστικό.

Ομως, καθόλου πειστικά δεν ακούστηκαν και τα περί «βαθιάς ανάσας» που άρχισε να διασαλπίζει η κυβερνητική προπαγάνδα μετά τη σύνοδο κορυφής της ευρωζώνης στις 11 Μάρτη. Ο ελληνικός λαός είναι πιλέον «ψυλλιασμένος» κι όταν ακούει για «βαθιές ανάσες», ξέρει ότι ο ίδιος καλείται σε... βαθιά επίκυψη. Πράγμα που επιβεβαιώθηκε ευθύς αμέσως, καθώς ξεκίνησε ένας νέος γύρος «μετρολογίας», με κάτι νούμερα που τ' ακούς και σου κόβονται τα ήπατα, γιατί ξέρεις τι ακριβώς υποκρύπτουν.

Είναι σαφές ότι το «γυψάρισμα» θα κρατήσει πολλά χρόνια και χρόνο με το χρόνο θα γίνεται ολοένα και πιο ασφυκτικό. Με κυνικότητα ο Παπακωνσταντίνου παραθέτει αριθμούς-στόχους για το έλλειμμα και το χρέος, απαξιώντας ακόμα και ν' αναφερθεί στις κοινωνικές διαστάσεις της ακολουθούμενης πολιτικής, στις καταστροφικές συνέπειές της πάνω στους εργαζόμενους και τους νέους. Λες και δεν υπάρχουν άνθρωποι, αλλά μόνο αριθμοί. Αριθμοί που έχουν να κάνουν με τα κέρδη του χρηματιστικού κεφαλαίου (τοκογλυφία), αλλά και με την εκτίναξη της εκμετάλλευσης σε «κινέζικα» πρότυπα, από την οποία θα επωφεληθεί το επενδυμένο στην ελληνική οικονομία κεφαλαίο, ντόπιο και ξένο.

Με την ίδια κυνικότητα, τη μια μέρα δηλώνει πως δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας από την αύξηση του δημοσιονομικού ελλείμματος το πρώτο δίμυνο του χρόνου, υποτιμώντας και τους αριθμούς και τη νοημοσύνη μας, και την επομένη μιλά για πρόσθετα μέτρα ύψους 1,8 δισ. ευρώ μέσα στο 2011.

Αν υπάρχει ένα ερώτημα, πραγματικό και όχι ρητορικό, βασανιστικό γιατί αναφέρεται στο ίδιο το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας, είναι μέχρι πότε θα συνεχίζεται η βαθιά επίκουψη και η εκτόνωση με βρισιές, γιαούρτια και 24ωρες απεργίες που ήδη έχουν καταντήσει σκέπτη εθιμοτυπία. Την απάντηση πρέπει να τη δώσει ο καθένας και η καθεμιά από εμάς.

Το περασμένο καλοκαίρι τραβήχτηκε η φωτογραφία

■ Γιούχα παντού

Ούτε ένα εικοσιτετράωρο δεν πέρασε από την υπέροχη βραδυά που απόλαυσε ο Πάγκαλος στα Καλύβια Αττικής και σειρά πήρε ο Σηφουνάκης, ο οποίος το 'παιξε ξεψάρωτος και πήγε να κηρύξει την έναρξη των εργασιών του 11ου Πανελλήνιου Συνέδριου Αρχιτεκτόνων. Και καλά εκείνοι που τον κάλεσαν μπορεί να μην είχαν και τόσο μυαλό για να σκεφτούν, αυτός όμως γιατί επεδείξει τέτοια ασύγγνωστη άγνοια κινδύνου:

Δεν πρόλαβε να καθήσει στο πάνελ και ήρθαν οι πρώτες φωνές: «υπουργέ της τρόικας σήκω και φύγε». Αυτός προσπάθησε να μιλήσει, οι φωνές, τα συνδήματα και τα «γαλλικά» πολλαπλασιάστηκαν, σηκώθηκαν και καναδού πανό κι ο ψευτόμαγκας αναγκάστηκε να φύγει κακήν κακώς, χωρίς κανείς να τολμήσει να τον υπερασπιστεί.

■ Εβγαλαν την ευθύνη

Οπως είναι γνωστό, η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ αρνήθηκε να προκηρύξει 24ωρη απεργία ενώπιο της συνόδου κορυφής της ΕΕ στις 24-25 Μάρτη. Αποφάσισε απλά να εξουσιοδοτήσει την Εκτελεστική Επιτροπή να κηρύξει 24ωρη απεργία όταν ανακοινωθούν νέα μέτρα. Η ΑΔΕΔΥ, όμως, αποφάσισε να οργανώσει ένα απογευματινό συλλαλητήριο στις 22 Μάρτη. Μια μέρα μετά, αποφάσισε και η ΓΣΕΕ να «προσχωρήσει» σ' αυτό το συλλαλητήριο. Ετσι, σύσσωμοι οι εργατοπατέρες έβγαλαν από πάνω τους την υποχρέωση.

■ Οσφυοκάμπτης

Ρωτήθηκε ο Γ. Παπακωνσταντίνου («Βήμα») αν ο Ντομινίκ Στρος-Καν είχε δίκιο που είπε ότι «οι Ελλήνες είναι βουτηγμένοι στα σκατά». Δεν είχε το δάρρος ούτε απ' αυτή τη χυδαία και προσβλητική για έναν ολόκληρο λαό φράση του διευδυντή του ΔΝΤ να διαφοροποιηθεί. Η απάντηση που έδωσε αποτελεί ένα ακόμη μηνυμέδιο οαφρουκαψώματος ενός νεόκοπου αστού πολιτικού που υπάρχει μόνο επειδή έχει μάθει να λέει «ναι σε όλα»:

«Εγώ δα επέλεγα μια άλλη έκφραση. Από εκεί και πέρα, νομίζω ξέρουμε πολύ καλά τις παθογένεις της οικονομίας. Πιστεύω όμως ότι με αποφασιστικότητα, πίστη και σκληρή δουλειά δα πετύχουμε».

■ Κόρη του μπαμπά της

Γνήσια κόρη του Μητσοτάκη η Μπακογιάννη φορούτζει για το διακρούασει με κάτια

δε πρόσφορο τρόπο. Προ ημερών απολύτηκε μια νέα φουρνία εγγράφων από «πακέτο» του WikiLeaks, μεταξύ των οποίων διδυραμβικά τηλεγραφήματα της αριθμητικής πρεσβείας στην Αθήνα για την τοποδέπτησή της από τον Καραμανλή στο υπουργείο Εξωτερικών. «Η νέα υπουργός Εξωτερικών, μια πολιά φίλη των ΗΠΑ» ήταν ο τίτλος ενός απ' αυτά τα τηλεγραφήματα, ενώ η ίδια εμφανίζεται να δηλώνει στον αμερικανό πρέσβη ότι δεν την ενοχλεί καθόλου το γεγονός ότι τα ΜΜΕ στην Ελλάδα την εμφανίζουν ως «αμερικανική επιλογή».

Κάθε άλλος αστός πολιτικός δημόσιας σφραγίδας προσπαθούσε με κάποιο τρόπο να επιβεβαιώσει, μια κόρη Μητσοτάκη, όμως, δεν διστάζει να καμαρώνει για την αμερικανοδουλεία της. «Είναι αλήδεια ότι έγινε αυτός ο διάλογος (σ.σ.: με τον αμερικανό πρέσβη)... Χαίρομαι που θυγαίνουν όλα αυτά στη δημοσιότητα γιατί πολλά, λόγω της δέσμης μου, δεν μπορούσα να τα βγάλω στη δημοσιότητα. Μου δίνεται η δυνατότητα να φανεί τι ακριβώς υποστήριζα όλα αυτά τα χρόνια», ήταν η... μητσοτακική απάντηση που έδωσε στον *Real fm* την περασμένη Λευτέρα.

■ ອະລິກ ສ່ວນວະ

Με ανακοίνωσή της η Morgan Stanley χαρακτηρίζει αστή-
ριχτα και αβάσιμα όσα γρά-
φτηκαν για το ρόλο της στην
υπόδεση Εθνικής-Alphα, για
εσωτερική πληροφόρηση που
έδωσε σε κατόχους μετοχών,
εκμεταλλεύμενη τη δέση της
ως συμβούλου. Ολα τα έκανε
άψογα, υποστηρίζει το αμερι-

κάνικο χρηματοπιστωτικό μονοπώλιο. Συμμορφώθηκε με όλους τους νόμους και κανονισμούς και ενημέρωσε πλήρως τις ελληνικές εποπτικές αρχές (ΠΓΕ και Επιτροπή

■ Δυο γραμμές

Ο ρώσος πρωθυπουργός Βλαντίμιρ Πούτιν δήλωσε ότι η απόφαση του Συμβούλιου Ασφάλειας του ΟΗΕ για τη Λιβύη δυμίζει «μεσαιωνικά καλέσματα σε σταυροφορίες». Καταδίκασε τη χρήση βίας κατά τρίτης χώρας, τόνισε ότι η ανάμιξη στις εσωτερικές υποδέσεις άλλων χωρών έχει γίνει «ισχυρή τάση» στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και κατέληξε με νόημα, ότι η στρατιωτική επέμβαση στη Λιβύη δείχνει πως η Ρωσία πρέπει να ενισχύσει την αμυντική της ικανότητα. Ανακοίνωσε, δε, ότι μέχρι το 2013 η Ρωσία θα διπλασιάσει την παραγωγή της σε συστήματα στρατηγικών πυραύλων.

Η αντίδραση στις δηλώσεις Πούτιν δεν ήρθε από κάποια δυτική πρωτεύουσα, αλλά από την ίδια τη Μόσχα, διά στόματος του ρώσου προέδρου Ντιμίτρι Μεντβέντεφ, ο οποίος όχι μόνο υπερασπίστηκε τη ρωσική αποχή και τη μη χρήση βέτο στο Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ, αλλά και χαρακτήρισε «απαράδεκτη» τη χρήση του όρου «σταυροφορίες» από τον Πρόεδρο.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο «μαθητής» (Μεντβέντεφ) βγαίνει ενάντια στο «δάσκαλο» (Πούτιν), κάνοντας καθαρό ότι στις επόμενες προεδρικές εκλογές δεν προτίθεται να παραμείσει για να επανέλθει στον προεδρικό δώκο ο Πούτιν (ο οποίος πρέπει να αισθάνεται όπως ο Αλαβάνος με τον Τσίροι). Επειδή, όμως, το συγκεκριμένο θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό, ενδέχεται να υποκρύψει και σύγκρουση ανάμεσα σε διαφορετικές μερίδες της ρωσικής κεφαλαιοκρατίας και όχι μόνο σύγκρουση ανάμεσα σε υπο πολιτικές γραμμές στην εξωτερική πολιτική. Ιάντως, η σύγκρουση αυτή δυμιζεί τη σύγκρουση ανάμεσα στον Τσόρτσιλ και τον Τσάπερλεν στις παραμονές του δεύτερου παγκόμιου πολέμου.

Σειρά παίρνει η Συρία

Κεφαλαιαγοράς]. Οσο για το 5,1% των μετοχών της Alphα που φαίνεται να κατέχει, η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των μετοχών ανήκουν σε πελάτες της και η Morgan Stanley απλά λειτουργεί ως δεματοφύλακάς τους και δεν αποφασίζει γι' αυτές.

Τώρα, εσείς και εμείς πρέπει να τα πιστέψουμε όλ' αυτά! Οτι, δηλαδή, το αμερικανικό μονοπώλιο και τα στελέχη του είχαν μεν ενημέρωση για το παζάρι Εδνικής-Alphα, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν χρησιμοποίησαν τις πληροφορίες για να κάνουν παιχνίδι με τις μετοχές. Τα golden boys της Morgan Stanley, αλλά και των άλλων τραπεζών που ήταν σύμβουλοι είτε της Εδνικής είτε της Alphα, είναι πάνω απ' όλα άνδρωποι έντιμοι και υπεράνω... κέρδους!

■ Ασθενής μνήμη

Για υποκρισία καταγγέλλει το ΠΑΣΟΚ και τον Γ. Παπανδρέου ο «Ρίζοσπάστης» σε σχόλιό του (Τρίτη, 22.3.11), αναφερόμενος στις σχέσεις και του ΠΑΣΟΚ και της οικογένειας Παπανδρέου με τη Λιβύη. Θυμίζει τη συμμετοχή του καθεστώτος Καντάφι στα «σοσιαλιστικά φόρουμ» της περιοχής, τις δηλώσεις του Ανδρέα Παπανδρέου για τον Καντάφι («συνταγματάρχης ελευθερωτής», «μεγάλη φυσιογνωμία της περιοχής», «μεγάλος λαϊκός ηγέτης»), το συγχαρητήριο τηλεγράφημα του Καντάφι για την εκλογική νίκη του 1985 που μιλούσε για την «τελική νίκη του σοσιαλισμού» και την πρόσφατη επίσκεψη του Γιωργάκη στη Λιβύη, επικεφαλής κλιμάκιου ελλήνων καπιταλιστών, για το κλείσιμο μπίζνες με το λιβυκό καθεστώς.

Σωστά είναι όλ' αυτά, όπως και η επισήμανση ότι το καθεστώς Καντάφι «απαγορεύει διά ροπάλου την ύπαρξη Κομμουνιστικού Κόμματος στη Λιβύη». Μήπως, όμως, μπορούν να μας κάνουν τη χάρη να παραδέσουν και τις αναλύσεις περί «μη καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης» και «χώρας σοσιαλιστικού προσανατολισμού», που δημοσιεύονταν στα έντυπα του Περισσού τις δεκαετίες του '70 και του '80, με αναφορές στη Λιβύη, το Ιράκ, τη Συρία και άλλες χώρες που είχαν δορυφορικές σχέσεις με το «σοσιαλιστικό στρατόπεδο»; Γιατί τότε δεν τους πείραζε ο δικτατορικός χαρακτήρας του καθεστώτος Καντάφι (και όχι μόνο);

■ Φιλοϊμπεριαλιστικός

«κεντρισμός»

«Το Γαλλικό ΚΚ υπογραμμίζει τους κινδύνους της λογικής του πολέμου». Ετσι ξεκινά η ανακοίνωση του πάλαι ποτέ ισχυρού «ευρωκομμουνιστικού» κόμματος για την ιμπεριαλιστική επέμβαση στη Λιβύη. Με μια γενικόλογη πασιφιστική φράση, στην οποία χωράνε τα πάντα. Στη συνέχεια, η ανακοίνωση αναφέρει ότι «υιοθετώντας, υπό την πίεση της Γαλλίας και της Βρετανίας, ένα ψήφισμα που επιτρέπει μία αεροπορική επέμβαση και στοχευμένα χτυπήματα, το Συμβούλιο Ασφαλείας διακινδυνεύει να γίνει το μέσο που θα οδηγήσει στη λογική ενός πολέμου με καταστροφικές συνέπειες!» Προσέξτε: δεν είναι εργαλείο ενός ιμπεριαλιστικού πολέμου το ΣΑ του ΟΗΕ, αλλά διακινδυνεύει να γίνει.

Στη συνέχεια ο πασιφισμός γίνεται «κεντριστικός». Κατά πάντων: «Το ΓΚΚ, το οποίο δε σταμάτησε να απαίτε την άμεση παύση των επιχειρήσεων και της στρατιωτικής καταστολής, που έχουν ήδη στοιχίσει τις ζωές πολλών δυμάτων αμάχων, επαναλαμβάνει για ακόμα μία φορά την καταδίκη του καθεστώτος Καντάφι και την πλήρη υποστήριξή του στις δυνάμεις που ενεργούν για τη δημοκρατία στη Λιβύη, με το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο». Αμέσως μετά ακολουθούν τα... ερωτηματικά: «Ζύθαρά ερωτήματα τίθενται σήμερα. Όλες οι δυνατότητες άμεσης ενίσχυσης των αραβικών κρατών στην εξέγερση έχουν μελετηθεί πραγματικά; Οι δυτικές δυνάμεις επιδιώκουν σ' αλήθεια την προστασία του λιβυκού λαού;»! Αναρωτιούνται αν οι «δυτικές δυνάμεις» (προσέξτε το επίθετο, που είναι απλώς γεωγραφικό – δυτικές δυνάμεις και όχι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις) επιδιώκουν σ' αλήθεια την προστασία του λιβυκού λαού! Θα μπορούσε να συμβεί κι αυτό!

Δύσκολες μέρες περνά ο Διπρόεδρος της Συρίας Μπασάρ Ασαντ, που διαδέχτηκε τον πατέρα του το 2000, καθώς βλέπει το κύμα των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων να περνά από τον υπόλοιπο αραβικό κόσμο στη χώρα του.

Επίκεντρο των διαδηλώσεων τις τελευταίες μέρες είναι η πόλη Ντάραα στα νότια της χώρας, κοντά στα σύνορα με την Ιορδανία, πρωτεύουσα της ομώνυμης επαρχίας. Η Ντάραα είναι κυρίως αγροτική περιοχή, η οικονομία της οποίας έχει πληγεί από την πτώση των επιπέδων του νερού τα τελευταία χρόνια.

Οι διαδηλώσεις ξεκίνησαν στις 18 Μαρτίου και η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα και πραγματικά πυρά για να διαλύσει τους διαδηλωτές, προκαλώντας το θάνατο 6 διαδηλωτών. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις στην πρωτεύουσα Δαμασκό και στις πόλεις Χομς, Αλέπτο και Ντέιρ αλ-Ζορ. Με αιτήματα περισσότερες ελευθερίες, μέτρα κατά της διαφθοράς και κατάργηση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, που ισχύει από το 1963.

Στις 20 Μαρτίου, κατέβηκαν ξανά χιλιάδες διαδηλωτές στους δρόμους της Ντάραα για να εκφράσουν επιπλέον την οργή τους για το θάνατο των έξι διαδηλωτών. Εκαφών τα γραφεία του κυβερ-

νητικού κόμματος, το κτίριο του δικαστηρίου και τα γραφεία δύο τηλεφωνικών εταιριών, η μία από τις οποίες ανήκει σε ξάδελφο του προέδρου, ο οποίος κατηγορείται για διαφθορά. Κατά την επίθεση της αστυνομίας για να διαλύσει τους διαδηλωτές σκοτώθηκε ένας ακόμη διαδηλωτής.

Η κυβέρνηση, σε μια προσπάθεια να εκτονώσει τη λαϊκή οργή και να σταματήσει την εξάπλωση των διαδηλώσεις στην πρωτεύουσα την Αιγύπτο, και αποτελείται από την επίθεση της ΑΙΓΑΙΟΥ στην Εργατική Αδελφότητα

σεων στη χώρα, ανακοίνωσε την απόλυτη κυβερνήτη της επαρχίας, αποδιδόντας του ευθύνες για τη βία της αστυνομίας, τη διεξαγωγή έρευνας για τον εντοπισμό και την τιμωρία των υπεύθυνων για το θάνατο των διαδηλωτών και την άμεση απελευθέρωση 15 μαθητών που είχαν συλληφθεί στις 18 Μαρτίου, γιατί έγραφαν αντικυβερνητικά συνθήματα στους τοίχους.

Παρόλα αυτά, οι διαδηλώσεις στη Ντάραα και σε γειτονικές πόλεις συνεχίζονται μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, ενώ από διάφορες πλευρές γίνονται συστάσεις στον πρόεδρο Μπασάρ Ασαντ να προχωρήσει σε πολιτικές μεταρρυθμίσεις προτού το κίνημα διαμαρτυρίας πάρει μεγαλύτερες διαστάσεις, θέτοντας σε σοβαρό κίνδυνο την παραμονή του ίδιου στην εξουσία.

■ Αιγυπτος

ΝΑΙ στις συνταγματικές τροποποιήσεις Ενισχυμένη η Μουσουλμανική Αδελφότητα

Με ποσοστό 77.2% (14.1 εκατομμύρια ψηφοφόρων) εγκρίθηκε το πακέτο των 8 συνταγματικών τροποποιήσεων στο δημοψήφισμα της 19ης Μαρτίου. Το 22.8% (4 εκατομμύρια ψηφοφόρων) τάχθηκε κατά των συνταγματικών τροποποιήσεων, ενώ η συμμετοχή στο δημοψήφισμα έφτασε στο 41% στα 45 εκατομμύρια του εκλογικού σώματος. Πρωτοφανές ποσοστό για τα δεδομένα της Αιγύπτου, όπου η συμμετοχή στις εκλογές κατά κανόνα δεν ξεπερνούσε μέχρι τώρα το 10–15%. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι το μεγαλύτερο ποσοστό υπέρ του ΟΧΙ προήλθε από το Κάιρο, την Αλεξανδρεία και άλλες μεγάλες πόλεις, όπου απλώθηκε η λαϊκή εξέγερση, ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό υπέρ του ΝΑΙ προήλθε από τις επαρχίες. Το επόμενο βήμα είναι οι βουλευ-

τικές και οι προεδρικές εκλογές μετά από έξι μήνες. Υπέρ του ΟΧΙ τάχθηκε το υπόλοιπο πολιτικό φάσμα, τα κόμματα Wafd και Tagammu, οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, πολιτικές, κοινωνικές και νεολαίστικες συλλογικότητες που συμμετείχαν στην εξέγερση, με το επιγείρομένο ότι οι προτεινόμενες τροποποιήσεις δεν θίγουν τις απόλυτες εξουσίες του προέδρου, ότι το σύνταγμα του 1971 εί-

ναι παράνομο και απαιτείται νέο σύνταγμα. Το υψηλό ποσοστό υπέρ του ΝΑΙ αποδίδεται στη μεγάλη πολιτική επιρροή και στις οργανωτικές δυνατότητες της Μουσουλμανικής αδελφότητας, η οποία κατηγορείται από διάφορες πλευρές ότι παρουσίασε το ΝΑΙ στις τροποποιήσεις λίγο-πολύ ως θρησκευτικό καθήκον. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, η οποία ίδρυσε πρόσφατα πολιτικό κόμμα με τον τίτλο «Ελευθερία και Δικαιοσύνη», μετά και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, θεωρείται από πολλούς πολιτικούς αναλυτές ο ισχυρότερος παίκτης στην πολιτική αρένα της Αιγύπτου, που ευνοείται ακόμη περισσότερο αν οι εκλογές γίνουν γρήγορα, με πολλές πιθανότητες να αναδειχθεί σε πρώτη δύναμη και να σχηματίσει κυβέρνηση.

«Προστάτες» εν δράσει...

όπλα στη Λιβύη από τότε που άρθρηκε το εμπάργκο (τ

Γιατί δεν νίκησαν οι 300; (2)

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στο κλείσιμο της απεργίας πείνας των 300 μεταναστών και σημειώσαμε ότι «ξεκινήσαμε από το τέλος, για να πάμε, από το επόμενο φύλλο, στην αρχή και να αποκαλύψουμε τη σκληρή σύγκρουση δυο γραμμών που διέτρεχε αυτόν τον αγώνα από την αρχή μέχρι το τέλος». Ήρθε, λοιπόν, η ώρα να ξεκινήσουμε από την αρχή, δίνοντας περιληπτικά τους βασικούς σταθμούς αυτού του σημαντικού αγώνα, αφού πρώτα θυμίσουμε το δικό μας βασικό συμπέρασμα: «Οι απεργοί πείνας μπορούσαν να κερδίσουν μια καθαρή άδεια παραμονής και εργασίας. Και θα την κέρδιζαν, αν το εσωτερικό τους μέτωπο δεν υπονομεύται συνεχώς, ιδιαίτερα τις τελευταίες δύο εβδομάδες».

Οργάνωση από τα κάτω

Όταν πληροφορηθήκαμε, μέσω του ΦΜΚ (Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης), ότι υπάρχουν εκαποντάδες μετανάστες που αυτοργανώθηκαν και θέλουν στήριξη για να πραγματοποιήσουν απεργία πείνας, ή αλήθεια είναι πως σκεφτήκαμε ότι αυτό ήταν κάπι του οργανώθηκε με την παρότρυνση και την αποφασιστική συμβολή του ΦΜΚ. Αυτή ήταν η σκέψη και άλλων μέσα στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης που συγκροτήθηκε αργότερα. Οπως αποδείχτηκε, ήταν μια λαθαμένη σκέψη.

Η συγκέντρωση τόσων εκαποντάδων μεταναστών αποφασισμένων να κάνουν απεργία πείνας διεκδικώντας δικαιώματα για τους εαυτούς τους και για όλους τους μετανάστες ήταν μια κίνηση που ξεκίνησε πραγματικά από τα κάτω. Ελάχιστοι άνθρωποι πήραν την πρωτοβουλία, κινήθηκαν ανάμεσα σε φίλους τους, συζήτησαν μαζί τους, συναπόφασισαν, δούλεψαν σκληρά όλοι μαζί και έτσι συγκέντρωθήκε αυτός ο μεγάλος αριθμός υποψήφιων απεργών πείνας. Ένας αριθμός που θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερος. Επέλεξαν το συμβολικό 300 και οι τελευταίοι που μπήκαν στη λίστα μπήκαν με κλήρωση ανάμεσα σε περισσότερους υποψήφιους.

Όταν συγκροτήθηκε η «κρίσιμη μάζα», απευθύνθηκαν στο ΦΜΚ, παρά τις αναστολές που είχαν αρκετοί απ' αυτούς. Δεν είχαν άλλη επιλογή. Ήξεραν για την απεργία πείνας των 15 του 2008 και δεν είχαν άλλη δυνατότητα επαφής με το ελληνικό αντιρατσιστικό και «φιλομεταναστευτικό» κίνημα. Ζήτησαν από το ΦΜΚ να οργανώσει τις επαφές τους με άλλες οργανώσεις στην Αθήνα, ώστε να οργανωθεί μια πλατιά βάση αλληλεγγύης στον αγώνα τους. Αυτό και έγινε. Όμως, από την αρχή ακόμα, όπως εκ των υστέρων έχει γίνει γνωστό, υπήρχε μια συνεχής διελκυστίνδα ανάμεσα στους απεργούς πείνας και το ΦΜΚ, που προσπαθούσε να πάρει στα χέρια του τον απόλυτο έλεγχο της κινητοποίησης, ενεργώντας στο όνομα των απεργών πείνας, ενώ κατά τα άλλα έκλινε σε όλες τις πτώσεις τη λέξη «αδιαμεσολάβητος».

Όταν ρυθμίστηκαν όλες οι λε-

πτομέρεις, αποφασίστηκε να ξεκινήσει η απεργία πείνας στις 25 Γενάρη, αφού οι απεργοί μεταφερθούν τρεις μέρες πριν. Ως χώρος φιλοξενίας επιλέχτηκε το άδειο κτίριο της Νομικής. Ήταν μια επιλογή με την οποία εμείς είχαμε διαφωνήσει, με εβδομάδες αργότερα μετατράπηκε σε διακύβευμα!

νο από την αρχή (η απεργία πείνας συνεχίζεται όσο χρειάζεται για να κερδίσουμε, χωρίς χρονική οροφή και με μονοδικό όριο της αντοχής των ιδιων των απεργών πείνας), μερικές εβδομάδες αργότερα μετατράπηκε σε διακύβευμα!

Σφοδρή σύγκρουση

Η εγκατάσταση των απεργών πείνας στη Νομική ήταν το έναυσμα για μια σφροδρή σύγκρουση με το κράτος και τους μηχανισμούς της αστικής εξουσίας. Η σύγκρουση ήταν κατά μέτωπο και στο ψηλότερο επίπεδο από πλευράς εξουσίας. Μιας εξουσίας που, λόγω της αλαζονείας της, έκανε κρίσιμα λάθη. Πήγε να παίξει το παιχνίδι των «βανδαλισμών», της «παρεμπόδισης των μαθημάτων», των «κινδύνων για την υγεία», θεωρώντας ότι έχει να κάνει με μια συνήθη κατάληψη πανεπιστημιακού χώρου, η οποία θα κλεινόταν στον εαυτό της και θα ήταν εύκολο να απομονωθεί.

Η απάντηση από τη μεριά των δυνάμεων της απεργίας πείνας (απεργών και αλληλεγγύης) ήταν άμεση και εξωστρεφής. Ο χώρος άνοιξε για τα αστικά ΜΜΕ. Κι ενώ τα ελληνικά τις πρώτες δύο μέρες επέδειξαν αδιαφορία, δεν συνέβη το ίδιο για τα διεθνή που μυρίστηκαν ειδησεογραφικό «ψηφτό». Ετοι, η είδηση πως στην Ελλάδα 300 μετανάστες έκινουν απεργία πείνας ζητώντας νομιμοποίηση διών των μεταναστών, έκανε το γύρο του κόσμου με απίστευτη ταχύτητα και μοναδική ευκολία και βρέθηκε πολύ ψηλά στην απέντα της διεθνούς ειδησεογραφίας, δημιουργώντας έναν κλοιό πίεσης για την κινήρνηση, που έδειξε να μην έχει κανένα σχέδιο.

Το επίπεδο στο οποίο έφτασε η σύγκρουση από την πρώτη κιδώσα στηγμή οριοθέτησε και το πεδίο της. Η κινήρηση αποφάσισε να προχωρήσει σε καταστολή. Τα γεγονότα είναι γνωστά και δεν θα τα επαναλάβουμε εδώ. Θα σταθούμε, όμως, στην πρώτη υπονόμευση από το εσωτερικό του μετώπου της απεργίας πείνας.

Ο πρύτανης του ΕΚΠΑ, αντιμέτωπος με μια καταστολή που θα είχε απρόβλεπτες συνέπειες, μηχανεύτηκε τη λύση της μεταφοράς των απεργών πείνας σε άλλο χώρο που θα ήταν μάλιστα και καλύτερος, όπως έλεγε. Η κινήρηση, έχοντας τους δικούς της φρύβους για μια επιχείρηση εκκένωσης της Νομικής με απρόβλεπτες συνέπειες, δέχτηκε να παίχτει αυτό το παιχνίδι, το οποίο, επιπροσθέτως, της έδινε την ευκαιρία να ξαναπάρει επικοινωνιακά την πρωτοβουλία. Κι ενώ άμεσο σκαθήκον της αλληλεγγύης ήταν ν' ακύρωσει αυτή την προστάθεια, όπως ακύρωσε τις προηγούμενες («βανδαλισμού», «παρεμπόδιση λειτουργίας σχολής», «κινδύνος λοιμωδών νοσημάτων»), χωρίς ν' ακολουθήσουν οι στοιχειώδεις συλλογικές διαδικασίες, το Δίκτυο και το ΦΜΚ κινήθηκαν αυτόνομα, υπονομεύοντας τον αγώνα. Μπήκαν στη διαδικασία αναζήτησης χώρου για να μεταφερθούν οι απεργοί πείνας,

πρωτοβουλία Αλληλεγγύης. Ετοι, από τις μέρες της Νομικής, χάρη και στη σφροδρή επίθεση που επιχειρούσε το σύστημα, ο κύκλος της αλληλεγγύης άρχισε να διευρύνεται. Από απόψη φραγμών ανταποκριστικού χώρου δεν άλλαξε τίποτα (κάποιες αδιαφόρησαν προκλητικά, ενώ άλλες απομακρύνθηκαν όταν διαπίστωσαν ότι δεν υπάρχει πεδίο πολιτικής σπέκουλας), ήταν πολλοί όμως οι απλοί άνθρωποι που άρχισαν να περνούν απαραίτητα ειδή, να επιδιώκουν την επαφή με τους απεργούς πείνας.

Μολονότι προειδοποίητηκαν να μην κάνουν τίποτα χωρίς προηγουμένως να συνεδριάσει η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης, Δίκτυο και ΦΜΚ πήγαν και είδαν το κτίριο Υπατία! Εστειλαν έτσι ένα καθαρό μήνυμα στην κινήρηση, πως δεν πρόκειται να κρατήσουμε τη Νομική. Εδειξαν στον αντίπαλο «τα χαριτιά μας». Επόμενο ήταν η κινήρηση ν' αυξήσει την πίεση. Ελάχιστες ώρες μετά την επίσκεψη στην Υπατία, το άσυλο είχε αρθεί. Ούτε μια στοιχειώδη καθυστέρηση δεν δέχτηκαν να κάνουν οι «μεσολαβητές», που απολογούμενοι «καθάρισαν» με τη λέξη «λάθος» (ως συνήθως). Βέβαια, η πρόταση μεταφοράς στην Υπατία απορρίφθηκε και απ' αυτούς που μπήκαν στη διαπραγμάτευση (με δική τους πρωτοβουλία, το επαναλαμβάνουμε), γιατί οι όροι ήταν όροι παράδοσης: τριήμερη παραμονή, έξω οι αλληλέγγυοι, αστυνομικός έλεγχος στην είσοδο. Όμως, στον αντίπαλο είχε ήδη μεταφερθεί η εικόνα ενός στρατόπεδου έτοιμου να κάνει πίσω με το πρώτο στρίμωγμα. Ο αντίπαλος το αξιοποίησε στο έπακρο και σε ελάχιστες ώρες η Νομική ήταν περικυλλωμένη, με ελάχιστους αλληλέγγυους μέσα και τους υπόλοιπους να τρέχουν αλαφιασμένοι να συγκεντρωθούν στη γύρω περιοχή, αποκλεισμένοι από τους μπάτσους.

Η διαπραγμάτευση που έγινε το βράδυ και κράτησε μέχρι τα χαράματα ήταν πια ανογκαστική. Εγίνε με τους χειρότερους όρους και τέπευχε το μάξιμο που θα μπορούσε να πετύχει. Όλες οι συλλογικότητες που συμμετείχαν στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης ήταν πλήρως ενήμερες (και είχαν τη δυνατότητα να εκπροσωπούνται στην ομάδα που διαπραγματευόταν). Εκ των πρώτων της ΕΚΠΑ, αντιμέτωπος με μια καταστολή που θα είχε απρόβλεπτες συνέπειες, μηχανεύτηκε τη λύση της μεταφοράς των απεργών πείνας σε άλλο χώρο που θα ήταν μάλιστα και καλύτερος, όπως έλεγε. Η κινήρηση, έχοντας τους δικούς της φρύβους για μια επιχείρηση εκκένωσης της Νομικής με απρόβλεπτες συνέπειες, δέχτηκε να παίχτει αυτό το παιχνίδι, το οποίο, επιπροσθέτως, της έδινε την ευκαιρία να ξαναπάρει επικοινωνιακά την πρωτοβουλία. Κι ενώ άμεσο σκαθήκον της αλληλεγγύης ήταν ν' ακύρωσει αυτή την προστάθεια, όπως ακύρωσε τις προηγούμενες («βανδαλισμού», «παρεμπόδιση λειτουργίας σχολής», «κινδύνος λοιμωδών νοσημάτων»), χωρίς ν' ακολουθήσουν οι στοιχειώδεις συλλογικές διαδικασίες, το Δίκτυο και το ΦΜΚ κινήθηκαν αυτόνομα, υπονομεύοντας τον αγώνα. Μπήκαν στη διαδικασία αναζήτησης χώρου για να μεταφερθούν οι απεργοί πείνας,

πρωτοβουλία Αλληλεγγύης. Κανείς δεν μπορεί με υποθέσεις να μιλήσει για το τελικό αποτέλεσμα. Η Ιστορία δεν γράφεται με «αν». Είναι σήγουρο, όμως, ότι η εξέλιξη θα ήταν δ

Πολυνομοσχέδιο-κουρελού για την Κοινωνική Ασφάλιση

Στις 21 Μάρτη, η υπουργός Εργασίας Λ. Κατσέλη έδωσε στη δημοσιότητα ένα ακόμη πολυνομοσχέδιο-σκούπα, 89 άρθρων και 150 σελίδων. Απέφυγε όμως να το παρουσιάσει με συνέντευξη Τύπου, προφανώς για ν' αποφύγει τις βασανιστικές ερωτήσεις από «ενοχλητικούς» δημοσιογράφους. Τα 30 από τα 89 άρθρα του νομοσχέδιου αφορούν το περιβόητο Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ), ενώ τα υπόλοιπα 59 αφορούν αντασφαλιστικές και ρουσφετολογικές ρυθμίσεις, στις κυριότερες των οποίων θα αναφερθούμε στη συνέχεια.

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και τις ΝΔ ψηφίζουν νόμους και τροπολογίες σε νόμους για το ΣΕΠΕ με στόχο να πλασάρουν την ιδέα ότι θέλουν δήθεν να μεταμορφώσουν αυτόν τον αμαρτωλό οργανισμό σε οργανισμό φιλεργατικό. Το ίδιο επιχειρεί να κάνει και η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου. Ισχυρίζεται ότι με τις διατάξεις του πολυνομοσχέδιου αυστηροποιεί τους ελέγχους και τα πρόστιμα, με στόχο δήθεν να καταπολεμήσει την ανασφαλιστηριακή εργασία. Φυσικά, οι εργάτες που βιώνουν την καπιταλιστική εκμετάλλευση και βαρβαρότητα δεν τρώνε κουτόχορτο για να δεχτούν τα παραμύθια της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Εργασίας.

Οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν, από το καλοκαίρι ακόμη του 2010, που συζητούνταν τα νομοσχέδια των δύο αντασφαλιστικών νόμων (3863 και 3865 του 2010), ότι διατυπώσαμε την άποψη, ότι οι αυτοί οι νόμοι, πέραν του ότι ξεθεμείνουν την κουτσουρεμένη Κοινωνική Ασφάλιση βρίθουν από ολληλοσυγκρουόμενες διατάξεις, και γ' αυτό η πολιτική γηγεσία του υπουργείου Εργασίας θα αναγκαστεί να ψηφίσει νέο αντασφαλιστικό νόμο. Αρχικά, ο Γ. Κουτρουμάνης προσπάθησε ν' αποφύγει τη νομοθετική παρέμβαση στον αντασφαλιστικό νόμο 3863/2010 και να μπολώσει το υφισταμένο πρόβλημα σ' αυτόν με εγκυλίους που δεν καλύπτονταν από το νόμο. Τελικά, δεν μπορούσε να το αποφύγει και αναγκάστηκε να συντάξει αυτό το πολυνομοσχέδιο-σκούπα, με 59 άρθρα με ασφαλιστικές ρυθμίσεις.

Στο σχόλιο μας αυτό θ' ασχολήθουμε, λόγω χώρου, με μερικές από τις βασικές ασφαλιστικές του ρυθμίσεις.

Κάρτα εργασίας, άρθρο 26. Η κάρτα αυτή διαφημίζεται εδώ και μήνες. Με το πρόσχημα ότι στην Ελλάδα είναι πολύ υψηλές οι εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία, η πολιτική γηγεσία του υπουργείου Εργασίας είχε προαναγγείλει την καθέρωση της κάρτας αυτής, με την οποία θα μειωθεί δήθεν η εισφοροδιαφυγή. Είχε προαναγγείλει, ότι, αρχής γενομένης από την 1η Ιουλίου του 2011, θα μειωθούν οι ασφαλιστικές εισφορές κατά 30% μέσα σε τρία χρόνια. Επαναλαμβάνουμε ότι είναι ψευδής και ανυπόστατος ο κυβερνητικός ισχυρισμός, ότι θα καταπολεμηθεί η εισφοροδιαφυγή με την

κάρτα εργασίας. Το μόνο που θα συμβεί είναι η παραπέρα μείωση των εσδόμων του ΙΚΑ, γιατί οι καπιταλιστές που καταβάλλουν τις εισφορές δεν θα αυξηθούν, ενώ θα καταβάλλουν μικρότερα ποσά. Με το άρθρο 26 του πολυνομοσχέδιου καθιερώνεται η κάρτα εργασίας από την 1η Ιουλίου του 2011 και σε πρώτη φάση θα μειωθούν οι εισφορές κατά 10%. Με την παράγραφο 6 του άρθρου αυτού δίνεται η δυνατότητα στον υπουργό Εργασίας ν' αυξήσει κι άλλο τα επόμενα χρόνια το ποσοστό μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών.

Ρυθμίσεις Οφειλών, άρθρο 66. Μία ακόμη ρύθμιση χρεών των καπιταλιστών που δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές. Σ' αυτή τη ρύθμιση υπάγονται οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων. Στη ρύθμιση αυτή υπάγονται οι καπιταλιστές χωρίς να καταβάλλουν ούτε ένα ευρώ από τα χρωστούμενα ως προκαταβολή, ορκεί να καταβάλλουν τις εισφορές. Οι επιχειρή-

σεις αυτές εξασφαλίζουν, «κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων», φορολογική ενημερότητα μέχρι τις 31/12/2013. Θυμηθείτε ότι με τον αντιασφαλιστικό νόμο 3863/2010 είχε ψηφιστεί κι άλλη ρύθμιση για τις χρωστούμενες ασφαλιστικές εισφορές. Ο νόμος αυτός είχε δημοσιευτεί στο ΦΕΚ στις 15 Ιουλίου του 2010, δηλαδή πριν οκτώ μήνες είχε αναγγελθεί μια άλλη ρύθμιση, συμβάλλοντας έτσι στη διαιώνιση της εισφοροδιαφυγής.

Επιδομα Κοινωνικής Άλληλεγγύης Συνταξιούχων, άρθρο 34. Εν συντομίᾳ θα επαναλάβουμε μερικά από αυτά που διαχρονικά έχουμε αποκαλύψει γι' αυτό το περιβόητο επίδομα. Πρωτοκαθιερώθηκε το καλοκαίρι του 1997 από την κυβέρνηση Κ. Σημίτη, ως αντίβαρο στην απάτηση του εργατικού κινήματος να καθιερωθεί ξανά η κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ με τα 20 μεροκάμπτα της ΕΓΣΣΕ. Το επίδομα αυτό δεν το παίρνει η πλειοψηφία των συνταξιούχων. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι οι συνταξιούχοι που παίρνουν την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και την κατώτερη του

ΙΚΑ- ΕΤΕΑΜ αποκλείονται από το επίδομα αυτό, γιατί το επήσιο εισόδημά τους απ' αυτές τις συντάξεις ξεπερνά το πλαφόν κατά 100 ευρώ περίπου το χρόνο! Για τρίτη συνεχή χρονιά παραμένουν παγωμένα τα κλιμακία του ΕΚΑΣ στα 230 ευρώ, 172,5 ευρώ, 115 ευρώ και στα 57,5 ευρώ.

Φέτος η κατάσταση είναι χειρότερη για δύο λόγους. Πρώτον, το 2011 τα εισοδηματικά πλαφόν για την καταβολή των κλιμακίων του ΕΚΑΣ αυξήθηκαν μόνο κατά 1,42%, ενώ το 2010 είχαν αυξηθεί κατά 3,63%. Δεύτερον, το 2009 είχαν δοθεί στους συνταξιούχους, που έπαιρναν σύνταξην μέχρι 800 ευρώ, 500 ευρώ εφάπταξ. Ετσι, μ' αυτές τις δύο ρυθμίσεις θα κοπούν κι άλλες χιλιάδες συνταξιούχων από το ΕΚΑΣ. Δεν πρέπει να ξεχάμε ότι το ΕΚΑΣ δεν θα καταβάλλεται εφόρου ζωής στους συνταξιούχους, που παίρνουν συντάξεις μικρότερες από την κατώτερη. Να έχουμε υπόψη μας ότι από το 2015, που θ' αρχίσει να καταβάλλεται τημήμα της περιβόητης Βασικής Σύνταξης, θα μειώνεται και το ΕΚΑΣ μέχρι να καταργηθεί.

Προσωρινή σύνταξη. Είναι ευρέως γνωστό, ότι είναι χρόνιο το πρόβλημα της μεγάλης καθυστέρησης στην έκδοση των συντάξεων από το ΙΚΑ και τα' άλλα Ασφαλιστικά Ταμεία. Είναι ακόμη ευρέως γνωστό, ότι αυτή η χρόνια καθυστέρηση είναι κατευθυνόμενη απ' όλες τις κυβερνήσεις, μπλε και πράσινες. Θυμίζουμε ότι ο λαλίστατος Α. Λοβέρδος δήλωνε όλο το φθινόπωρο του 2009, ότι στο τέλος του 2010 το ΙΚΑ θα βγάζει την οριστική σύνταξη μέσα σε τρεις μήνες. Τώρα, αυτές οι διακηρύξεις έχαστηκαν και η πολιτική γηγεσία του υπουργείου Εργασίας άρχισε να φτιάχνει κλίμα προκειμένου ν' αποδεχτούν οι εργαζόμενοι την υποχρεωτική καταβολή της περιβόητης προσωρινής σύνταξης, που θα δίνεται για αρκετό καιρό πριν ν' αρχίσει να καταβάλλεται η οριστική σύνταξη. Μέχρι τώρα προβλεπόταν νομοθετική διάσταση στην πρώτη στην οποία θέσαμε το Ζήτημα να καταργηθούν οι δύο αυτές εγκύλιες διατάξεις του Γ. Κουτρουμάνη (που έπεισαν στην αντιληφθή μας), αλλά

με νομοθετική ρύθμιση να αποκατασταθεί η ανισοπίμα του υπαρχόντα στο δικαίωμα θεμελίωσαν διάστασης ανάμεσα στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Ο Γ. Κουτρουμάνης, όταν οι αρμόδιες υπηρεσίες του ΙΚΑ έθεταν ερωτήματα και ζητούσαν να μπει κάποια τάξη στο μπάχαλο των δυο πρόσφατων αντιασφαλιστικών νόμων, απαξιώσεις ν' απαντήσει με οριστική σύνταξη στην πρώτη στην οποία θέσαμε το Ζήτημα να καταργηθούν οι δύο αυτές εγκύλιες διατάξεις.

Ο Γ. Κουτρουμάνης, όταν οι αρμόδιες υπηρεσίες του ΙΚΑ έθεταν ερωτήματα και ζητούσαν να μπει κάποια τάξη στο μπάχαλο των δυο πρόσφατων αντιασφαλιστικών νόμων, απαξιώσεις ν' απαντήσει με οριστική σύνταξη στην πρώτη στην οποία θέσαμε το Ζήτημα να καταργηθούν οι δύο αυτές εγκύλιες διατάξεις. Επειδή, όμως, ήξερε καλά πως η εγκύλιος του ήταν στον αέρα (δεν μπορείς να θεμελιώσεις δικαίωμα σύνταξης χωρίς ρητή αναφορά στο νόμο), σπεύδει τώρα να εισάγει σχετική διάταξη στο πολυνομοσχέδιο. Γιατί άραγε τόσο ενδιαφέρον για την περίπτωση μιας εργαζόμενης μόνο, από την οποία θα επωφεληθούν τελικά και άλλες εργαζόμενες; Γιατί δεν λύνει νομοθετικά το τεράστιο πρόβλημα της θεμελίωσης δικαιώματος συνταξιούχων μητέρων με ανήλικα παιδιά στον ιδιωτικό τομέα, το οποίο κρατά σε ομηρία χιλιάδες εργαζόμενες; (Θα επανέλθουμε).

Εκδικούνται τους μετανάστες

Στις 28 Φεβρουαρίου, καθώς η απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών βρισκόταν στο φόρτε της, Κουτρουμάνης και Νταλάρα, χρησιμποιώντας σαν ντεκόρ τους εργατοποτέρες της ΓΣΕΕ, έκαναν ανακοινώσεις για μέτρα υπέρ των μεταναστών, για να δείξουν πόσο ευαίσθητη είναι η κυβέρνηση και πόσο αδιάλλακτοι οι απεργοί πείνας, που έθεταν «φαξιμαλιστικά αιτήματα». Οι δύο υπουργοί έκαναν σύνταξην από την Επίτροπο Εργασίας Κ. Σημίτη, με την οποία θα επιτρέπονται στους μεταναστές να παίρνουν την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ με τα 20 μεροκάμπτα της ΕΓΣΣΕ.

Οταν έγινε η συμ

Οι μαθητές σε απεργία πείνας!

Είναι φυσικό, τα παρεπόμενα της απεργίας πείνας των 300 μεταναστών, να μην τα γνωρίζουν οι μαθητές της απομακρυσμένης επαρχίας (Τσαριτσάνη Λάρισας). Σ' αυτούς το αρχικό δυνατό μήνυμα του συγκροτημένου, αποφασιστικού, σκληρού αγώνα στάλθηκε δυνατό και έβαλε ανεξίτηλη σφραγίδα. Γι' αυτό και αποφάσισαν -13 τριάχρονα παιδιά- να διεκδικήσουν το σχολείο τους, που η Διαμαντοπούλου το 'βαλε στη λίστα του Σίντλερ, με απεργία πείνας. Ενα μέσο πάλης σκληρού, απελπισμένο, που αναδεικνύει το στοιχείο της αποφασιστικότητας και του αγώνα μέχρι τέλους (ανεξάρτητα αν τελικά σταμάτησαν την απεργία, αφού οι γονείς τους άσκησαν ασφυκτικές πιέσεις, αν και διακήρυξαν ότι θα συνεχίσουν με όλα μέσα και μπορεί να επανελθουν).

Είναι μια παραλλαγή του συνθήματος «Ελευθερία ή Θάνατος», που έγινε πρόταγμα μιας επανάστασης (μέρες που είναι). Οι άγριες μέρες του Μηνημονίου και της κοινοβουλευτικής χούντας του ΠΑΣΟΚ είναι άλλωστε μια μορφή σκλαβιάς. Η διέξοδος για τους εργαζόμενους και τη νεολαία απαιτεί και όγρια μέσα πάλης (πολύ αφοπλιστική η δήλωση του μαθητή μπροστά στις κάμερες, που κρούει καμπυλώνακι για την εργαστική τάξη: Μας λένε ότι αυτό που επιλέξαμε είναι δύσκολο, αλλά για να πετύχουμε πρέπει να κάνουμε και δύσκολα πράγματα). Οι συνειρμοί σ' αυτές τις συνθήκες μπορούν να γίνουν εύκολα, ειδικά από ανθρώπους που νιώθουν να στραγγαλίζεται η ζωή τους (π.χ. οι απολυμένοι ενός εργοστάσιου, οι άνεργοι, κ.λπ.).

Γι' αυτό και ο πουλημένος εργατοπατέρας Παναγόπουλος ανησυχούσε σφρόδρα από το μήνυμα που έστελνε η απεργία πείνας των 300 μεταναστών (την ανησυχία του αυτή την είχε εκφράσει και δημόσια). Τον έζωναν τα φίδια ότι αύριο μπορεί και έλληνες εργαζόμενοι ή απολυμένοι να καταφρύγουν σ' αυτό το μέσο πάλης και τότε τα πράγματα δεν θα είναι τόσο ευχάριστα για την κυβέρνηση και την εργατοπατερία. Το εναρκτήριο λάκτισμα το έδωσαν οι μαθητές της Τσαριτσάνης. Επεται συνέχεια...

Γιούλα Γκεσούλη

Η Διαμαντοπούλου του ΜΠΑΤΣΟΚ

Ξεσάλωσε η Διαμαντοπούλου. Πήρε το μαστίγιο και απειλεί τους εκπαιδευτικούς. Παράλληλα επιδιώκει να τους μετατρέψει σε μαντρόσκυλα που θα αποτρέπουν κάθε μαχητική ενέργεια-κατάληψη των μαθητών.

Θορυβημένη από τις διαστάσεις που παίρνουν οι αντιδράσεις για το τσουνάμι συγχωνεύσεων-καταργήσεων των σχολείων, έχασε και την παραμικρή ψυχαριμία. Τά 'βαλε ακόμη και με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών, ζητώντας από τη μια βοήθεια και από την άλλη στελνόντας μηνύματα τρομοκρατίας. Τελεσύραφο έστειλε σε ΟΛΜΕ-ΔΟΕ, απαιτώντας ως τη Δευτέρα, 28 Μαρτίου να της έχουν υποδείξει τρόπους αναπλήρωσης των «χαμένων ωρών διδασκαλίας από απεργίες, στάσεις εργασίας, καταλήψεις».

Στο απειλητικό της τελεσύραφο σημειώνει χαρακτηριστικά: «από την αρχή της σχολικής χρονιάς, με απόφαση της Ομοσπονδίας σας πραγματοποιήθηκε μεγάλος αριθμός απεργιών και στάσεων εργασίας (σ.ο. τους μπατσόκους τους ενοχλούν ακόμα κι αυτές οι άνευρες, σκόρπιες ντουφεκίες της εργατοπατερίας). Παράλληλα έγιναν καταλήψεις σχολείων με αποτέλεσμα να χαθούν επιπλέον ώρες μαθημάτων, ενώ σε ορισμένα σχολεία υπήρξε καθυστέρηση αναπλήρωσης των κενών ασθενειας ή άρνηση μετάβασης των αναπληρωτών».

Τις γελοίες απειλές της Διαμαντοπούλου δεν ανέχτηκε ακόμη και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ (πλειοψηφούν οι Πασόκοι), που αισθάνθηκε, φαίνεται, άσχημα από το γεγονός ότι η υπουργός δεν αναγνωρίζει τις πολύτιμες υπηρεσίες χαντακώματος του εκπαιδευτικού κινήματος που προσφέρει. Άλλωστε, δεν την έπαιρνε να σφυρίζει αδιάφορα μπροστά σ' αυτή την επίθεση από πλευράς Διαμαντοπούλου, μιας και τα σχολεία στενάζουν ακόμη-Μάρτη μήνα- από τις ελείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό, ενώ και εκπαιδευτικό (πληρώνονται μέσω ΕΣΠΑ!) παραμένουν ακόμη απλήρωτοι. Γι' αυτό και επέστρεψε την επιστολή στη Διαμαντοπούλου ως «απαράδεκτη».

Ξεσηκωμός για τα λουκέτα στα σχολεία

Πληθαίνουν και οιδύνονται οι αντιδράσεις για τα λουκέτα στα σχολεία. Ξεσηκωμήκαν μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί, ειδικά στις περιοχές που τα σχολεία υφίστανται κυριολεκτικά αφανισμό. Καταλήψεις, αποκλεισμοί δρόμων, πορείες, μαύρες σημαίες και πολλή αγανάκτηση. Με άγριες διαθέσεις εκαποντάδες μπούκαραν την περασμένη Παρασκευή στην Περιφερειακή Διεύθυνση Αθήνας, γιουχάροντας τον αρμόδιο περιφερειακό διευθυντή, ένθερμο υποστηρικτή αυτής της πολιτικής.

Μέχρι και απεργία πείνας ξεκίνησαν 13 μαθητές του λυκείου της Τσαριτσάνης στη Λάρισα, διεκδικώντας το σχολείο τους! Μέχρις αυτή τη στιγμή (Τρίτη βράδυ) πάνω από 70 είναι οι σχολικές μονάδες που τελούν υπό κατάληψη σε δήλη τη χώρα. Οι περισσότερες από αυτές είναι στη Θεσσαλία, σε περιοχές της οποίας έγινε κυριολεκτικά σφαγή (π.χ. στα Τρίκαλα, τα οποία χάνουν το 29,3%

των σχολείων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης).

Το υπουργείο Παιδείας επέτειος ως κοράκι στα σχολεία των περιοχών της φτωχής αγροτιάς, η οποία είχε διαχρονικά επενδύσει πολλά στη μόρφωση των παιδιών της, μήπως και ξεφύγουν από τη μιζέρια και βελτιώσουν τη θέση τους. Στο ξεκλήρισμα των φτωχών αγροτών, που χτίζεται με περισσότερη επιμονή όλα τα τελευταία χρόνια, προστίθεται ένα ακόμη λιθαράκι. Που στέρει τους φτωχούς αγρότες από έναν ακόμη λόγο να παραμείνουν στα χωριά τους, είτε τους εξαθείστηκαν στην παραίτηση από το ονειρό για μόρφωση των παιδιών τους. Γιατί πόσοι από αυτούς θ' αντέξουν τα πρόσθετα χαράτσια της μεταφοράς των μαθητών; (ο Δήμος Τρικαίων χρωστά ήδη 2,5 εκατομ. ευρώ και είναι βέβαιο ότι δεν πρόκειται να υπάρξει νέο κονδύλι για τη μεταφορά των μαθητών στα σχολεία). Πόσα παιδιά σ' όλη την Ελλάδα θ' αναγκαστούν να περιμένουν μέσα στο κρύο

και το λιοπύρι το τοπικό ΚΤΕΛ για να διανύσουν καθημερινά 10, 15, ακόμη και 25 χιλόμετρα για να πάνε στο σχολείο τους κι άλλα τόσα να γυρίσουν κατάκοπτα το μεσημέρι,

για να ξεκινήσουν από και συνέχεια. Επιχειρείται, λοιπόν, ένα ακόμη χτύπημα στη νεολαία της εργαζόμενης κοινωνίας και στον καμπό της για μόρφωση και φοίτηση μέχρι και την πανεπιστημιακή βαθμίδα. Γιατί οι παρενέργειες αυτού του σαρώματος θα είναι

κο χάρτη και 1.933 συγχωνεύονται. Αυτά ως πρώτη δόση, γιατί έπειται και συνέχεια.

Επιχειρείται, λοιπόν, ένα ακόμη χτύπημα στη νεολαία της εργαζόμενης κοινωνίας και στον καμπό της για μόρφωση και φοίτηση μέχρι και την πανεπιστημιακή βαθμίδα. Γιατί οι παρενέργειες αυτού του σαρώματος θα είναι η αύξηση της σχολικής διαρροής (ειδικά σε περιοχές με φτωχά λαϊκά στρώματα), η υποβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου (πολυπληθή τμήματα με 25 και 28 μαθητές και μάλιστα σε περιοχές με αυξημένο αριθμό αλλοδαπών μαθητών, χάσιμο της επαφής δάσκαλου-μαθητή, αδυναμία ιδιαίτερης ενασχόλησης του δάσκαλου με τα παιδιά που έχουν ιδιαίτερη ανάγκη ή μαθησιακές δυσκολίες), η εξαφάνιση ακόμα κι αυτών των ελάχιστων ευκαιριών μόρφωσης που πρόσφεραν στα παιδιά των απομακρυσμένων μικρών κοινοτήτων τα τοπικά σχολεία.

Γιούλα Γκεσούλη

Αντιπερισπασμός με «νέο

Αντιπερισπασμό θα επιχειρήσει, λέει, η Διαμαντοπούλου στις οξυμένες αντιπαροθέσεις για το τσουνάμι των καταργήσεων-συγχωνεύσεων των σχολείων, με τη δημοσιοποίηση των κατευθύνσεων των αλλαγών που θα οδηγήσουν στο «νέο Λύκειο», στο αμέσως επόμενο διάστημα. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα που διοχετεύει στα πρόθυμα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου, σε πρώτη δόση θα ανακοινωθούν μέτρα, που χαϊδεύουν ευχάριστα τ' αυτιά, όπως η μείωση των υποχρεωτικών μαθημάτων και αύξηση του αριθμού των μαθημάτων επιλογής. Η τακτική αυτή εφαρμόζεται σ' ένα βαθμό από την Α' Λυκείου, εντείνεται στη Β' και αποθεώνεται στη Γ' Λυκείου, όπου επιχειρείται η απόλυτη εξιδίκευση, για να υπηρετηθεί η υποταγή του σχολείου στις ανάγκες της αγοράς.

◆ Αλλοιγή στον τρόπο αξιολόγησης των μαθητών. Καθιερώνεται η ερευνητική εργασία, με αυτά τα δεδομένα, θα γίνει ένα ακόμη ταξικό κριτήριο επιλογής, που θα ευνοεί τα παιδιά τα προερχόμενα από στρώματα με υψηλό μορφωτικό και κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο.

Και βέβαια, θα γίνει και προϊόν εμπορίου, με κέρδη για τους εκδοτικούς οίκους που θα προσφέρουν έτοιμες συνταγές.

◆ Κανονικό φακέλωμα του μαθητή από την Α' ως τη Γ' Τάξη. Ο ατομικός του φάκελος, που θα ενημερώνεται για τα πάντα, από την πρόσδοτο στα μαθημάτων, μέχρι τη συμμετοχή του σε «κοινωνικές δραστηριότητες» και την καθημερινή συμπεριφορά του, θα τον ακολ

Μακάριοι ταχυδρόμοι

Ενα από τα συνήθη δελτία του εξέδωσε ο ΕΦΕΤ την περασμένη Τρίτη. Σύμφωνα μ' αυτό, «ενημερώθηκε, μέσω του Συστήματος Εγκαιρης Προειδοποίησης για τα Τρόφιμα και τις Ζωτικοφέρες, για τη διακίνηση ρυζιού vermicelli, με μη εγκεκριμένη γενετική τροποποίηση». Το συγκεκριμένο προϊόν, κινέζικης προέλευσης, διακινήθηκε μέσω ΗΠΑ και Ολλανδίας σε ελληνική επιχείρηση με έδρα τον Πειραιά. «Ο ΕΦΕΤ», κατέληγε το δελτίο Τύπου, «απαίτησε την άμεση ανάκληση / απόσυρση του συνόλου του συγκεκριμένου προϊόντος από την επιχείρηση και ήδη βρίσκονται σε εξελιξη οι σχετικοί έλεγχοι. Καλούνται οι καταναλωτές που έχουν ήδη προμηθευτεί το ανωτέρω προϊόν, η απεικόνιση του οποίου φαίνεται παρακάτω, να μην το καταναλώσουν».

Ποιοι καταναλωτές βλέπουν τα δελτία του ΕΦΕΤ; Μόνο όσοι φάχινουν την ιστοσελίδα του. Ελάχιστοι, δηλαδή, για να μην πουμε κανένας. Το πιθανότερο είναι κάποιοι να έχουν ήδη καταναλώσει το συγκεκριμένο προϊόν και να μη μάθουν ποτέ τι κατανάλωσαν. Ομως, αν σχολιάζουμε τη συγκεκριμένη ανακοίνωση είναι για έναν πρόσθετο λόγο.

Είναι πολύ συχνό το φαινόμενο να αποσύρονται παρτίδες του συγκεκριμένου τύπου ρυζιού (vermicelli), επειδή έχουν μη εγκεκριμένη γενετική τροποποίηση. Αν μπει κανένας στη βάση δεδομένων του συστήματος RASFF μπορεί να το διαπιστώσει. Κανένας έλεγχος δεν έχει γίνει στην Ελλάδα. Οι παρτίδες ανακαλύπτονται σε κάποια άλλη ευρωπαϊκή χώρα, όπου γίνονται τουλάχιστον κάποιοι τυπικοί έλεγχοι. Ο ΕΦΕΤ γιατί δεν κάνει ούτε καν αυτούς τους ελέγχους, που είναι πανεύκολοι, αφού οι πληροφορίες αναγράφονται στη συσκευασία; Ο ΕΦΕΤ επιφυλάσσει για τον εαυτό του το ρόλο του μακάριου ταχυδρόμου, που μετατρέπει σε δελτία Τύπου τα προειδοποιητικά σήματα που έρχονται από άλλες χώρες.

Τέτοιες λεπτομέρειες αποκαλύπτουν πόσο δίκιο έχουμε όταν μιλάμε για ελεγκτικούς μηχανισμούς ανύπαρκτους ή μπαχαλοποιημένους. Ομως, και οι διοικήσεις του ΕΦΕΤ και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι εκδίδουν κάπιτοσες φορές το χρόνο ανακοινώσεις, με τις οποίες μοιράζουν συγχαρητήρια στον εαυτό τους.

Λύκειο»

ματα της έρευνας φωτογραφίζουν ακριβώς τις αλλογές που έχει ήδη στα συρτάρια του το υπουργείο Παιδείας.

Ετσι ερωτάται το δείγμα των 2.000 ατόμων, αν πρέπει να μειωθεί η ύλη και ο αριθμός των μαθημάτων, ποια μαθήματα πρέπει να είναι βασικά και ποια επιλογής, αν πρέπει να επιστρέφονται τα βιβλία στο τέλος της σχολικής χρονιάς και αν αυτό πρέπει να γίνεται υποχρεωτικά ή προαιρετικά, αν η ερευνητική εργασία προάγει την κριτική σκέψη, αν οι εισακτέοι στα ΑΕΙ είναι περισσότεροι απ' όσους έχει ανάγκη η χώρα, αν ο βαθμός απολυτήριου πρέπει να είναι συνδεδεμένος με την εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο, αν πρέπει να καθιερωθεί ένα μεικτό σύστημα εισαγωγής, που θα περιλαμβάνει τα κριτήρια του βαθμού του απολυτήριου, του βαθμού των πανελλαδικών εξετάσεων και τα κριτήρια επιλογής που θα θέτει κάθε Πανεπιστήμιο, κ.λπ. Με γενικές δε ερωτήσεις, του τύπου «είστε ικανοποιημένοι από το επίπεδο εκπαίδευσης στο Λύκειο», «τα εκπαιδευτικά προγράμματα του Λυκείου προάγουν την απομνημόνευση και την

αποστήθιση», «προετοιμάζουν τα παιδιά κατάλληλα για το μέλλον», εκμαιεύεται τεχνητών συναίνεση σε μια «αλλαγή», της οποίας το ακριβές περιεχόμενο ογνοεί η «κοινή γνώμη».

Παράλληλα, υποδεικνύεται ο «ένοχος» για όλες τις κακοδαιμονίες του σχολείου και αυτός δεν είναι άλλος από τον εκπαιδευτικό! Η έρευνα, πέρα από το γεγονός ότι έχει στοιχεία «πειραργένα» και κατευθυνόμενα (οι εταιρίες αυτές έχουν συνεχές αλισβερίσι με το κράτος), αναδεικνύει και τη μεγάλη σύγχυση της «κοινής γνώμης» επί τέτοιων σημαντικών ζητημάτων, όπως είναι τα θέματα Παιδείας, σύγχυση που καλλιέργησαν και καλλιεργούν σκόπιμα όλες οι συνιστώσες του συστήματος, για να επιβάλλουν στη συνέχεια την αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική τους (π.χ. ότι το Λύκειο πρέπει να στοχεύει στο συνδυασμό γενικής Παιδείας και εξειδίκευσης, ότι χρειάζονται λιγότεροι εισακτέοι αφού δεν έχει ανάγκη τόσους πολλούς ή χώρα, ότι χρειάζεται αναβάθμιση της λεγόμενης τεχνικής εκπαίδευσης, κ.λπ.).

Γιούλα Γκεσούλη

Βιάζονται για το ξεπούλημα

Πρόσληψη χρηματοοικονομικών συμβούλων και νομικών συμβούλων για την επέκταση της σύμβασης παραχώρησης του αεροδρόμιου των Σπάτων στη γερμανική Χόχτιφ. Πρόσληψη χρηματοοικονομικών, νομικών και τεχνικών συμβούλων (εδώ «παιδείς») και ο Αστιμπίγιο για το ξεπούλημα της έκτασης του πρώην αεροδρόμιου στο Ελληνικό. Πρόσληψη χρηματοοικονομικού και νομικού συμβούλου για το διαχωρισμό των δραστηριοτήτων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων. Ξεκίνημα

της διαδικασίας πρόσληψης συμβούλων για ξεπούλημα στον ΟΠΑΠ, τη ΛΑΡΚΟ, την ΤΡΑΙΝΟΣΕ, τα Κρατικά Λαχεία, τα περιφερειακά αεροδρόμια, τα λιμάνια. Διαδικασία πρόσληψης συμβούλων «για την πλήρη καταγραφή, αξιολόγηση και διερεύνηση της δυνατότητας αξιοποίησης του συνόλου της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου». «Πλαίσιο δράσεων για νομοθετικές και άλλες παρεμβάσεις για την επιπλέοντη αξιοποίηση των ακίνητων».

Ολ' αυτά συζητήθηκαν και αποφα-

σίστηκαν σε συνεδρίαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποίησεων (ΔΕΑΑ), σε διευρυμένη σύνθεση, που έγινε την περασμένη Τετάρτη. Ο στόχος, όπως επαναδιαπιστώνεται στο δελτίο Τύπου που εξέδωσε ο Παπακωνσταντίνου, είναι «έσοδα ύψους 15 δισ. ευρώ την περίοδο 2011-2013 και 50 δισ. ευρώ μέχρι το 2015». Εβαλαν γενικό πωλητήριο στη χώρα και τρέχουν να πουλήσουν ό,τι προλάβουν, για όσο καιρό θα βρίσκονται στην εξουσία.

Απολύθηκε γιατί σήκωσε κεφάλι

Στη Βουλή για δεύτερη φορά πήγε το θέμα της εκδικητικής απόλυτης εργαζόμενου από την εταιρία «Κτηματολόγιο ΑΕ». Ερώτηση κατέθεσε ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Μ. Κριτσωτάκης, ο οποίος αναφέρεται σε γραπτή απάντηση που του έστειλε η Μπιρμπίλη, μεταβιβάζοντας απλώς έγγραφο της «Κτηματολόγιο ΑΕ», σύμφωνα με το οποίο αναφέρεται πως στον εργαζόμενο με σύμβαση εργασίας αποτελείται από την ιδιότητα του και τα καθήκοντα που του είχαν ανατεθεί και έτσι η εταιρία προέβη σε διακοπή της σύμβασης εργασίας», καθώς και πως «ο συγκεκριμένος υπάλληλος δεν αξιοποίησε ως γεωγράφος διότι στην εταιρία δεν υπάρχει τέτοια θέση εργασίας ούτε προβλέπεται στο οργανόγραμμά της». Οπως,

ποτε αντέδρασε, αρνήθηκε ή διατύπωσε εγγράφως τουλάχιστον επιφυλάξεις ως προς την εκτελεση της ανατεθείσας εργασίας... ενώ κρίθηκε μη ικανοποιητική η απόδοσή του λαμβάνοντας υπόψη την ιδιότητά του και τα καθήκοντα που του είχαν ανατεθεί και έτσι η εταιρία προέβη σε διακοπή της σύμβασης εργασίας», καθώς και πως «ο συγκεκριμένος υπάλληλος διότι στην εταιρία δεν αξιοποίησε ως γεωγράφος διότι στην εταιρία δεν αποδέχεται ούτε ο εργαζόμενος «διαμαρτύροντας για την εργασία του σε Γραφεία

Κτηματογράφησης σαν ΔΕ (υποτίμησή του σαν επιστήμονα) και για τη μη αξιοποίησή του με βάση τα προσόντα και τις σπουδές του».

Ο Ξηρουχάκης απολύθηκε επειδή σήκωσε κεφάλι και διαμαρτυρόταν επειδή τον ανάγκασαν να δουλεύει σαν απόφοιτος Λυκείου και σε αντικείμενο ξένο προς τις σπουδές του. Στην περίπτωσή του εφαρμόστηκε ένα πειράμα με γενικότερη σημασία. Απολύθηκε από εταιρία ιδιοκτησίας του δημοσίου εργαζόμενος με σύμβαση εργασίας αιρίστου χρόνου.

Μαχαίρι στην κρατική χρηματοδότηση 20 ΑΕΙ

Το υπουργείο Οικονομικών έκοψε δια ροπάλου την κρατική χρηματοδότηση σε 44 νοσοκομεία, 20 ΑΕΙ-ΤΕΙ και ερευνητικά ιδρύματα, για να τα πιμωρήσει επειδή «αρνούνται να κοινοποιούν τα οικονομικά στοιχεία». Μέγιστη υποκρισία από ένα ανάλγητο και θραύσιο κράτος-κλέφτη που έχει καταληστεύσει τα Ταμεία, που αφήνει απλήρωτους εργαζόμενους στον ίδιο το μηχανισμό του. Κάθε κοινωνική «παροχή» οδηγείται στον αφανισμό.

Αυτοί που μας χρώσταγαν λοιπόν, ζητάνε και το βόδι. Μεταξύ των Πανεπιστημίων που δέχτηκαν το βαρύ αυτό πλήγμα είναι το Πάντειο Πανεπιστήμιο, το Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, το Πανεπιστήμιο Κρήτης, καθώς και τη πλήθος ΤΕΙ. Το υπουργείο Οικονομικών απειλεί ότι όσο δεν αποτέλλονται τα στοιχεία, θα συνεχίζεται το κόψιμο της κρατικής χρηματοδότησης, με βαριές συνέπειες για τη λειτουργία των Ιδρυμάτων, την εξυπηρέτηση των υποχρεώσεών τους και τους μισθούς του προσωπικού.

Σύμφωνα με τον πρύτανη του Πανεπιστήμιου της Πε-

λοποννήσου Παπαθεοδώρου

«Γύψος» διαρκείας

Είναι κάποια πράγματα που πρέπει να τα επαναλαμβάνουμε συνεχώς, γιατί η κυβερνητική προπαγάνδα τα παρουσιάζει σαν «φυσιολογικά» και περνούν στο ντούκου, αφού από τα αστικά ΜΜΕ δεν υπάρχει κανένας αντίλογος. Ενα απ' αυτά είναι και το περιβόλητο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Προσαρμογής 2012 – 2015, του οποίου τα μεγέθη θα πληροφορηθούμε επίσημα σε λίγες μέρες.

Σαν να μη τρέχει τίποτα, ο Παπακωνσταντίνου δηλώνει ότι το συνολικό «πακέτο» αυτού του προγράμματος θα ανέλθει στα 22 δισ. ευρώ! Δηλαδή, έχουμε μια προσαύξηση του Μηνημόνιου κατά 73,3%! Οπως είναι γνωστό, το συνολικό «πακέτο» του Μηνημόνιου, όπως υπογράφτηκε από το κυβέρνηση και τρόικα, ήταν 30 δισ. Υποτίθεται, δε, ότι το Μηνημόνιο θα έληγε το 2013. Με καμάρι το διακήρυξε ο Παπανδρέου από το βήμα της ΔΕΘ, τον περαισμένο Σεπτέμβρη. Ήδη όμως, πολύ πριν πλησιάσουμε στο 2013, ο ορίζοντας επεκτείνεται στο 2015 και το «πακέτο» σχεδόν διπλασιάζεται, χωρίς να δοθεί καμία εξήγηση και χωρίς να γίνει καμία συζήτηση.

Από την αρχή ήταν φανερό ότι τα νούμερα δεν έβγαιναν. Εμείς τουλάχιστον το είχαμε γράψει από τότε, τονίζοντας ότι πάμε σ' ένα ιδιαίτερα μακρόχρονο πρόγραμμα σκληρής λιτότητας και αντεργατικών ανατροπών. Ήδη, φτάσαμε στο 2015, με ένα «πακέτο» σχεδόν διπλάσιο από το αρχικό. Αν μάλιστα σ' αυτό το πακέτο προσθέσουμε και τα 50 δισ. από τις ιδιωτικοποιήσεις, έχουμε υπερτριπλασιασμό του αρχικού πακέτου. Με απόλυτη σιγουρία, όμως, μπορούμε να πούμε πως ούτε το 2015 θα έχουμε το τέλος. Και δεν χρειάζεται να επιστρατεύσουμε δικές μας σκέψεις γι' αυτό. Αρκούν τα όσα έχουν μέχρι στιγμής δει το φως της δημοσιότητας.

Το Μηνημόνιο, πέρα από τις παπαριές που έγραφε για το ρυθμό πτώσης της ελληνικής οικονομίας, που ήδη έχουν διαψευστεί προταγωδώς (χρειάστηκε να περάσει μόλις μισός χρόνου), στηρίζονταν σε μια σύμβαση. Οτι τα 110 δισ. των δανείων θα κάλυπταν τις δανειακές του ελληνικού κράτους μέχρι και το 2011, ενώ από το δεύτερο εξάμηνο του 2011 η ελληνική κυβέρνηση θα μπορούσε να προσφύγει σε δανεισμό από την τραπεζική αγορά, με έκδοση ομολόγων μακράς διάρκειας (πενταετή, εφταετή και δεκαετή). Με το επίπεδο στο οποίο βρίσκονται τα spreads (κοντά στις 1.000 μονάδες), αυτή η προσφυγή καθίσταται ανέφικτη. Οι «αγορές» περιμένουν το ελληνικό κράτος με... ανοιχτές αγκάλες.

Η διάψευση και αυτού του κομβικού στόχου του Μηνημόνιου ανάγκασε την ελληνική κυβέρνηση να προσφύγει ήδη, διά του Παπανδρέου, στον Προσωρινό Μηχανισμό Στήριξης (EFSF), που δημιουργήθηκε μετά το Μηνημόνιο και στον οποίο μέχρι στιγμής έχει προσφύγει μόνο η Ιρλανδία. Η προσφυγή αυτή δεν αφορά μόνο την επιμήκυνση αποπληρωμής των δανείων των 110 δισ. (για την ακρίβεια των 80 δισ. που είναι από την ΕΕ) και την προσαρμογή του επιτόκιου σ' αυτό της Ιρλανδίας, αλλά και τη δυνατότητα να αγοράσει αυτός ο Μηχανισμός απευθείας από τα κράτη ομόλογα που θα εκδώσουν. Για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά, όταν το ελληνικό κράτος θα χρειαστεί να ικανοποιήσει τις δανειακές του ανάγκες για το 2012 και με δεδομένο ότι οι «αγορές» δεν θα αποκλιμακώσουν τα spreads, θα εκδώσει ομόλογα τα οποία θα αγοράσει ο Προσωρινός Μηχανισμός. Δηλαδή, θα υπάρξουν νέα δάνεια. Αυτό θεωρείται πιο σήμουρο από τα σήμουρα, γι' αυτό άλλωστε η απόφαση πάρθηκε στη σύνοδο κορυφής της ευρωζώνης στις 11 Μαρτίου και δεν περίμεναν να βγει το 2011 και να

διαπιστωθεί η αδυναμία του ελληνικού κράτους να δανειστεί από τις «αγορές». Θεωρείται σήμουρο γιατί κριτήριο των «αγορών» είναι το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ και αυτό για το ελληνικό κράτος θα κυμαίνεται μεταξύ 160% και 170%, παρά τη βάρβαρη λιτότητα που έχει επιβληθεί.

Πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να πιστέψει αυτά που λέει ο Παπακωνσταντίνου. Οτι δηλαδή δεν θα χρειαστεί νέο Μηνημόνιο. Δηλαδή, η τρόικα θα σου επιμηκύνει τα δάνεια (απόφαση που για να υλοποιηθεί πρέπει να περάσει από τα κοινοβούλια όλων των δανειστριών χωρών), θα σου προσαρμόσει το επιτόκιο, θα σου δώσει νέα δάνεια και θα αρκεστεί απλά στη δηλωση βούλησης της όποιας κυβέρνησης; Ήδη, το κείμενο συμπερασμάτων της προεδρίας, μετά τη σύνοδο της 11ης Μαρτη, κάνει λόγο για αυτηρούς όρους υπό τους οποίους θα δίνονται μελλοντικές χρηματοδοτήσεις («strict conditionality»).

Οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις που διαχειρίζονται τα συμφέροντα του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου έρουν καλά ότι σε συνθήκες κρίσης και με απειλές λαϊκών εξεγέρσεων δεν μπορούν ν' αφήσουν μεγάλα περιθώρια κινήσεων στις υποτελείς κυβερνήσεις. Μπορεί σε επίπεδο ευρωζώνης ή ΕΕ να μην περνά το σύνολο των επιθετικών προτάσεων του γερμανο-γαλλικού άξονα, όμως οι χώρες που προσφεύγουν στους μηχανισμούς δανεισμού που ελέγχονται από ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις, όπως ο EFSF, δεν έχουν κανένα περιθώριο να μη δεχτούν την πιο σκληρή επιτροπεία, που φτάνει στα όρια υπαρχείας ακόμα και των λεπτομερειών της οικονομικής και κοινωνικής τους πολιτικής. Αυτό το έχουμε δει ολοζώνταν μπροστά μας τους τελευταίους δέκα μήνες, με υπουργούς να βαράνε προσοχή μπροστά σε τρεις υπαλλήλους της τρόικας, οι οποίοι δεν ελέγχουν απλώς, αλλά υποαγορεύουν ακόμα και τις επιμέρους ρυθμίσεις που πρέπει να περιλαμβάνουν τα νομοσχέδια.

Όταν, λοιπόν, το ελληνικό κράτος θα προσφύγει στον EFSF για νέα δάνεια (το 2012), αυτά θα συνοδεύονται από ένα νέο Μηνημόνιο, με ακόμα πιο αυστηρούς όρους. Με ένα Μηνημόνιο που θα εκτείνεται μέχρι τη μέρα της αποπληρωμής και του τελευταίου ευρώ που θα έχει δανειστεί το ελληνικό κράτος. Και βέβαια, αν χρειαστεί να γίνει προσφυγή και στο Μόνιμο Μηχανισμό (ESM), που θ' αρχίσει να λειτουργεί από το 2013, όταν θα κλείσει ο Προσωρινός, πρόγμα που αυτή τη στιγμή θεωρείται σήμουρο από όλους (όπως σήμουρη θεωρείται και η «αναδιάρθρωση» του ελληνικού χρέους, μέσα από διαδικασίες «ελεγχόμενης χρεοκοπίας»), οι όροι θα είναι ακόμα πιο αυστηροί.

Να γιατί εμείς μιλάμε για «γύψο» διαρκείας. Μιλώντας αυστηρά οικονομικά, δεν υπάρχει καμία δίδος διαφυγής για τους εργαζόμενους και τους νέους. Η «κινεζοποίηση» είναι στρατηγική επιλογή του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, που κερδοσκοπεί με το κρατικό χρέος της Ελλάδας, αλλά και της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας, που μέσω της εκτίναξης του βαθμού εκμετάλλευσης μπορεί να διατηρήσει τη θέση της στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταφερισμό της εργασίας. Κανένας δεν μπορεί να προβλέψει σήμερα πότε ο ελληνικός καπιταλισμός θα μπει σε μια τροχιά, ασθενούς έστω, ανάκαμψης. Όμως, εάν και όταν συμβεί αυτό, τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει για τους εργαζόμενους. Γιατί προϋπόθεση αυτής της ανάκαμψης είναι η «κινεζοποίηση» του ελληνικού προλεταριάτου, η οποία –εκ των προγμάτων– μόνο με μια εξέγερση μπορεί ν' αποτραπεί.

Η διάψευση και αυτού του κομβικού στόχου του Μηνημόνιου ανάγκασε την ελληνική κυβέρνηση να προσφύγει ήδη, διά του Παπανδρέου, στον Προσωρινό Μηχανισμό Στήριξης (EFSF), που δημιουργήθηκε μετά το Μηνημόνιο και στον οποίο μέχρι στιγμής έχει προσφύγει μόνο η Ιρλανδία. Η προσφυγή αυτή δεν αφορά μόνο την επιμήκυνση αποπληρωμής των δανείων των 110 δισ. (για την ακρίβεια των 80 δισ. που είναι από την ΕΕ) και την προσαρμογή του επιτόκιου σ' αυτό της Ιρλανδίας, αλλά και τη δυνατότητα να αγοράσει αυτός ο Μηχανισμός απευθείας από τα κράτη ομόλογα που θα εκδώσουν. Για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά, όταν το ελληνικό κράτος θα χρειαστεί να ικανοποιήσει τις δανειακές του ανάγκες για το 2012 και με δεδομένο ότι οι «αγορές» δεν θα αποκλιμακώσουν τα spreads, θα εκδώσει ομόλογα τα οποία θα αγοράσει ο Προσωρινός Μηχανισμός. Δηλαδή, θα υπάρξουν νέα δάνεια. Αυτό θεωρείται πιο σήμουρο από τα σήμουρα, γι' αυτό άλλωστε η απόφαση πάρθηκε στη σύνοδο κορυφής της ευρωζώνης στις 11 Μαρτίου και δεν περίμεναν να βγει το 2011 και να

διαπιστωθεί η αδυναμία του ελληνικού κράτους να δανειστεί από τις «αγορές». Θεωρείται σήμουρο γιατί κριτήριο των «αγορών» είναι το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ και αυτό για το ελληνικό κράτος θα κυμαίνεται μεταξύ 160% και 170%, παρά τη βάρβαρη λιτότητα που έχει επιβληθεί.

Πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να πιστέψει αυτά που λέει ο Παπακωνσταντίνου. Οτι δηλαδή δεν θα χρειαστεί νέο Μηνημόνιο. Δηλαδή, η τρόικα θα σου επιμηκύνει τα δάνεια (απόφαση που για να υλοποιηθεί πρέπει να περάσει από τα κοινοβούλια όλων των δανειστριών χωρών), θα σου προσαρμόσει το επιτόκιο, θα σου δώσει νέα δάνεια και θα αρκεστεί απλά στη δηλωση βούλησης της όποιας κυβέρνησης; Ήδη, το κείμενο συμπερασμάτων της προεδρίας, μετά τη σύνοδο της 11ης Μαρτη, κάνει λόγο για αυτηρούς όρους υπό τους οποίους θα δίνονται μελλοντικές χρηματοδοτήσεις («strict conditionality»).

Οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις που διαχειρίζονται τα συμφέροντα του διεθνούς χρηματοστοιχίου έρουν καλά ότι σε συνθήκες κρίσης και με απειλές λαϊκώ

■ Ιερισσός

Απάντηση-κόλαφος σε Μπόμπολα και Μπιρμπίλη

Το μεγαλύτερο συλλαλητήριο στην ιστορία της Χαλκιδικής έγινε την Κυριακή 13 Μάρτη στην Ιερισσό της Χαλκιδικής. Περισσότεροι από 3.000 άνθρωποι συγκεντρώθηκαν σε μια κωμόπολη με πλήθυσμό που δεν ξεπερνά τις 3.500 ψυχές, για να διατρανώσουν την απόφασή τους να μην επιτρέψουν στον Μπόμπολα και τους συνεταίρους του να καταστρέψουν τη ζωή τους με τη μεταλλουργία χρυσού που σχεδιάζουν, έχοντας την υποστήριξη της κυβέρνησης και της –κατά τα άλλα «πράσινης»– Τίνας Μπιρμπίλη.

«Ζητούμε τη βοήθειά σας για να μαθευτεί επιτέλους η αλήθεια: ότι η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων της Χαλκιδικής είναι αντίθετη στην πολυδιαφημισμένη "χρυσή επένδυση". Αντιμετωπίζουμε πλήρη αποκλεισμό από όλα τα ΜΜΕ, τόσο τα μεγάλα όσο και τα τοπικά, που παρουσιάζουν μόνο τις απόψεις της εταιρείας και των υποστηρικτών της». Ανταποκρινόμε-

νοι σ' αυτή την έκκληση δημοσιεύουμε την ειδηση και παραθέτουμε τον διαδικτυακό σύνδεσμο στον οποίο μπορείτε όλοι να δείτε βίντεο από την προείδηση: βίντεο http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=mW3m_G9KiEA.

Για όσους δεν έχουν πρόσβαση στο Ιντερνετ, παραθέτουμε την περιγραφή της προείδησης από σάιτ της περιοχής: «Η ευμηγορία των κατοίκων της

Περιβόλι για απατεώνες

Μιλάμε για μεγάλη πλάκα. Ξέρετε ποιος είναι «υπεύθυνος Οργανώσεων» της «Κίνησης Ανεξάρτητων Πολιτών» του Μίκη Θεοδωράκη; Ο Γιάννης Δημητροκάλλης. Ενας από τη γνωστή καμαριλα του Μητσοτάκη, όταν ο τελευταίος ήταν αρχηγός της ΝΔ. Γενικός διευθυντής της ΝΔ ο Δημητροκάλλης, άρχοντας του παρασκήνιου, μαζί με τον Γρυλλάκη και τ' άλλα παιδιά, πήρε πόδι από τους Καραμανλικούς, όταν αυτοί ξαναπήραν τα ηνία του κόμματος στα χέρια τους. Εμείς τουλάχιστον δεν είχαμε ξανακούσει τίποτα για την αφεντιά του, μέχρι που διαβάσαμε τη σπαρταριστή ει-

σήγηση που έστειλε στις «Σπίθες», που θυμίζει εγκύριο ήγουμένου προς μοναχούς του Αγίου Ορούς, ίδιου η εισαγωγή:

«Η Κίνηση Ανεξάρτητων Πολιτών του Μίκη Θεοδωράκη, θεριεύει κάθε μέρα, συμπληρώνοντας, ήδη, τις 50 οργανωμένες και εγγεγραμμένες στο επίσημο Site, Σπίθες. Θεώρησε, λοιπόν, ο Οδηγητής του Κινηματός μας, κατάλληλο τον χρόνο να σταλεί προς συζήτηση στις Σπίθες αυτές, η επισυναπόμενη Εισήγηση για το Οργανωτικό, προκειμένου να οριστικοποιηθεί ως κείμενο βασικών Οργανωτικών Αρχών».

Δεν είχαμε, βέβαια, την υπομονή να διαβάσουμε το κείμενο που οικολογεί. Αρκεί και μόνο η εισαγωγή. Κατά τα άλλα, δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μις το γεγονός ότι σε μια εποχή σύγχυσης, όπου ο αστικός εθνικισμός μπερδεύεται με τον αντιμπεριαλισμό και ο κοσμοπολιτισμός του κεφαλαίου μπερδεύεται με το διεθνισμό του προλεταριάτου, σε μια εποχή που το προλεταριότο δεν είναι οργανωμένο ούτε πολιτικά ούτε συνδικαλιστικά, μένει χώρος και για τους κάθε λογής αποτεώνες, που είτε με φρασίζοντα χαρακτηριστικά είτε με πατριωτική ρητορεία φαρεύουν στα θολά νερά,

Χαλκιδικής είναι πλέον σαφής και δεν επιδέχεται αμφισβήτησης. Τα τριτοκοσμικού τύπου επιφανειακά μεταλλεία και τα χημικά εργοστάσια είναι ανεπιθύμητα σε αυτόν το παράδεισο. Αυτό που έγινε την Κυριακή 13 Μαρτίου στην Ιερισσό δεν μπορούσε να το προβλέψει κανείς, ούτε οι ίδιοι οι διοργανωτές. Το προγματικό μέγεθος της συγκέντρωσης αποκαλύφθηκε όταν άρχισε να ξεδιπλώνεται η πορεία προς το λιμάνι και

το καινούριο φυλάκιο. Ενα ατελείωτο ποτάμιο κόσμου, τέτοιο που όταν η αρχή της πορείας είχε φτάσει στο λιμάνι, ενώμισι χιλιόμετρα μακριά, η πλατεία της Ιερισσού δεν είχε ακόμα αδειάσει από κόσμο. Τέτοια διαδήλωση δεν έχει ξαναφένει ποτέ, όχι μόνο στην Ιερισσό αλλά σε όλη τη Χαλκιδική. Η εκτίμηση των 3.000 ανθρώπων είναι εξαιρετικά συντρητική και μάλλον θα πρέπει να μιλούμε για 5.000».

Η δύναμη του θετικού παραδείγματος

Προσέξτε το στήσιμο των νεαρών μαθητών του υπό κατάληψη σχολείου. Γροθίες και το σήμα της νίκης. Οπως ακριβώς είδαν τις εικόνες των απεργών πείνας της Υπατίας. Αυτοί αποτελούν το πρότυπό τους και τους αντιγράφουν αυθόρυμητα, θελοντας να στελούν το δικό τους μήνυμα. Δηλώνουν ανυποχώρητοι, όπως ακριβώς έβλεπαν ανυποχώρητους τους απεργούς πείνας μετανάστες.

■ Παρέα με τον Πάγκαλο

Απάντηση σε όσους γράφουν σενάρια περί ενόχλησης του πρωθυπουργού από τη συμπεριφορά του Πάγκαλου έδωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος την περασμένη Δευτέρα (21 Μάρτη) στο press room καλύπτοντας πλήρως τον αντιπρόσωπο. Αρνήθηκε να κάνει οποιοδήποτε σχόλιο για όσα δηλώνει ο Πάγκαλος, χωρίς να παραλείψει να σημειώσει με νόημα ότι αυτός «προφανώς έχει τους λόγους του, έχει τις προτάσεις του, έχει τους ισχυρισμούς του! Λίγο πριν, ο Πεταλωτής είχε μιλήσει σαν... Πάγκαλος. Σταχυολογούμε από το παραλήρημά του:

«Και τώρα που υπάρχει μια κυβέρνηση με Πρωθυπουργό και με υπουργούς, με συνεχή παρουσία στον κόσμο, στους χώρους όπου υπάρχουν προβλήματα, προσπαθούν να μας αποτρέψουν να βρισκόμαστε εκεί. Γ' αυτό στέλνω το μήνυμα από το βήμα της ενημέρωσης: Εμείς θα είμαστε παντού. Αυτοί οι φθηνοί λαϊκισμοί και οι δήθεν εύκολες διαμαρτυρίες, δεν πρόκειται να μας αποτρέψουν από τη δουλειά μας. Ενοχές θα πρέπει να έχουν αυτοί που προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα κλίμα τρομοκράτησης (...) Ξεκαθαρίζω: Δεν υπάρχει περίπτωση να υποκύψουμε σε τέτοιους εκβιασμούς, σε τέτοιες τρομοκρατικές, ουσιαστικές, ενέργειες, υπό την έννοια ότι προσπαθούν να μας τρομοκρατήσουν (...) Θα είμαστε παντού. Βγαίνουμε στον κόσμο. Είμαστε στον κόσμο και φυσικά οποιαδήποτε άλλη προσποτική και επιδιώξη προσπαθήσουν να δημιουργήσουν, σαφώς και θα πέφτει στο κενό (...) Επαναλαμβάνω ότι δεν θα δεχθούμε να επιχειρεί κανείς να τρομοκρατήσει την κυβέρνηση ή οποιοδήποτε πολιτικό επιθυμεί να παραστεί ανάμεσα στους πολίτες. Δεν θα εμποδίσει κανένας την παρουσία του Πρωθυπουργού και των υπουργών, ειδικά στην περιφέρεια, που επί χρόνια είχε να δει Πρωθυπουργό και υπουργούς».

Πες, πες, μπορεί και να το πιστέψει ο Πεταλωτής ότι οι υπουργοί «βγαίνουν στον κόσμο» και να το αποτολμήσει και ο ίδιος. Οπότε, εστέ έτοιμοι...

■ Αράχνιασε

Απόσπασμα από το «μπρίφινγκ» του κυβερνητικού εκπρόσωπου την περασμένη Δευτέρα:

«Ερώτηση: Θα συσταθεί Εξεταστική Επιτροπή για τις δημοσιονομικές αλήμηεις;

ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Σ' αυτό έχουμε απαντήσει κατ' επανάληψη. Το θέμα παραμένει ανοικτό. Τα στοιχεία της οικονομίας τα οποία δίνονταν πλαστά και παραπομένα στους εταίρους μας, με αποτέλεσμα να φτάσουμε στην σημερινή οικονομική κατάσταση που έχουμε φτάσει, είναι ένα θέμα προς διερεύνηση και φυσικά δεν το εγκαταλείπουμε».

Εκλεισε χρόνο αυτό το θέμα και η κυβέρνηση δεν έκανε καμιά κίνηση. Γιατί το αφήνει ανοιχτό; Θεωρεί ότι μετά από τόσο καιρό και με τόσα «μνημόνια», θα μπορεί να φορτώσει την ευθύνη στις κυβερνήσεις Καραμανλή; Ακόμα κι αν δοκιμάσει να στήσει μια τέτοια εξεταστική επιτροπή (στην οποία είναι αντίθετοι επιφρανές Πασόκοι, όπως ο Βενιζέλος, ο Πάγκαλος, ο Λοβέρδος, ο Καστανίδης), θα γελάσει και το παρδαλό κατσίκι.

■ Σαν τον κλέφτη

Το βίντεο είναι αποκαλυπτικό. Στο βάθος βλέπουμε τα MAT να έχουν αποκλείσει τους φοιτητές που φωνάζουν συνθήματα και γιουχάρουν (λίγο πριν τους είχαν πετάξει και χημικά). Από μια πόρτα βγαίνει ο Παπανδρέου τυλιγμένος σ' ένα βαρύ πέτσινο μπουφόν. Περπατάει γρήγορα, σχεδόν τρέχοντας προς τ' αυτοκίνητο του, ενώ οι ασφαλίτες του περιτριγυρίζουν. Ο αρχιασφαλίτης (ο γνωστός κοντός με το μουστάκι) μιλάει συνέχεια στην «ψεύτρα» που έχει στο μανίκι του. Τον βάζουν στο αυτοκίνητο και εξαφανίζονται.

Ούτε σε εμπόλεμη ζώνη να βρίσκονταν δεν θα συμπεριφέρονταν με τόση βιασύνη και τόση ανησυχία. Κατά τα άλλα, ο Πεταλωτής μιλά για... λαοπρόβλητο πρωθυπουργό που πηγαίνει συνέχεια στο λαό.

■ Πλασιέ και της Coca-Cola

Αντιγράφουμε από δελτίο Τύπου του ΥΠΑΑΝ: «Σε μειώσεις τιμών που φθάνουν μέχρι και το 8,4% σε 37 καδικούς αναψυκτικών έχει προχωρήσει η εταιρία Coca-Cola Τρία Έφιλον, στο πλαίσιο της Πρωτοβουλίας Ευθύνης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που έχει αναλάβει ο υπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης κ

KONTRA

Ορμα Τζακ να βρούμε το φορκάστ...

Ηεκλογική διαδικασία για την ανάδειξη του νέου προέδρου της ΟΥΕΦΑ θα μπορούσε να είναι το κεντρικό θέμα της βδομάδας που πέρασε, όμως το γεγονός ότι ο νυν πρόεδρος Μισέλ Πλατινί κατάφερε να μην έχει αντίπαλο και να εκλεγεί στο 35ο συνέδριο της ΟΥΕΦΑ, διά παρατεταμένου χειροκροτήματος από τους εκπρόσωπους των 53 ευρωπαϊκών ποδοσφαιρικών ομοσπονδιών, υποβάθμισε το δημοσιογραφικό ενδιαφέρον. Με αφορμή την επανεκλογή του Πλατινί, η στήλη βρίσκεται την ευκαιρία να σχολιάσει τα δρώμενα στο ευρωπαϊκό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Στην πρώτη θητεία του ως πρόεδρος, ο Πλατινί κατάφερε να αναδιοργανώσει την προκριματική φάση του Champions League και να αυξήσει τον αριθμό των πρωταθλητριών ομάδων στους ομίλους του. Το γεγονός αυτό του επέτρεψε να κερδίσει τους εκπρόσωπους των μικρομεσαίων χωρών της Ευρώπης και σε συνδυασμό με την ουδετερότητα που εξασφάλισε από τους μεγάλους συλλόγους τον βοήθησε να εδραιώσει την κυριαρχία του. Εκτός των παραπάνω, σημαντική βοήθεια για να εφαρμοστεί το πρόγραμμά του έδωσαν η σημαντική αύξηση των πλεοπτικών δικαιωμάτων που μοιράζονται οι ομάδες και η αναβάθμιση του κυπέλλου ΟΥΕΦΑ με τη μετονομασία του σε Γιουρόπα Λιγκ. Με τα επιπλέον φράγκα που μπήκαν στο ταμείο της ΟΥΕΦΑ και στη συνέχεια μοιράστηκαν στις ομάδες που συμμετείχαν στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, πείστηκαν οι ιδιοκτήτες των ισχυρών ομάδων να διαλύσουν το G-14 (οι δεκατέσσερις πιο ισχυρές ομάδες της Ευρώπης είχαν ξεκινήσει τη διαδικασία να δημιουργήσουν ομοσπονδία συλλόγων και δικό τους πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα) και να ενταχθούν στο European Club Association (κοινοπραξία ποδοσφαιρικών συλλόγων εντός της ΟΥΕΦΑ).

Για πολλούς η περίοδος από το 2007 που εκλέχτηκε ο Πλατινί μέχρι σήμερα είναι η καλύτερη για το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο, όμως τα πρώτα δείγματα από την εφαρμογή του νέου μοντέλου δείχνουν ότι, αν δεν γίνουν διορθωτικές κινήσεις, οι παρενέργειες θα είναι σοβαρές. Στα εθνικά πρωταθλήματα, εξαιτίας της οικονομικής δυνατότητας που αποκτούν οι ομάδες που συμμετέχουν στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και ιδιαίτερα στους ομίλους του Champions League, η αγωνιστική «ψαλδω» σε σχέση με τις υπόλοιπες ομάδες αυξάνει συνεχώς. Το αποτέλεσμα είναι να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

αυξηθεί
ο κίνδυ-
νος, τα
επόμενα
χρόνια η

μάχη για την κατάκτηση του τίτλου του πρωταθλητή (άρα και για τα φράγκα από τη συμμετοχή στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις) να είναι υπόθεση δυο-τριών ομάδων και οι υπόλοιπες να παίζουν το ρόλο κομπάρου. Μάλιστα, για πολλούς αναλυτές, ο ανταγωνισμός αυτός αποτελεί τον κυριότερο παράγοντα για τη δημιουργία εξασφαλιστικών κέντρων, όπως η «παράγκα» στην Ελλάδα. Με δεδομένο ότι κατάκτηση του τίτλου του πρωταθλητή οδηγεί στη συμμετοχή στους ομίλους του Champiōns League και στα πολλά φράγκα, για τους καπιτολιστές προέδρους των ομάδων σημαίνει πολύ απλά ότι πρέπει να εξασφαλιστεί με κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο, εντός και εκτός του αγωνιστικού χώρου.

Τα όσα συμβαίνουν στο ελληνικό πρωταθλήμα, με τη μάχη μέχρις εσχάτων ανάμεσα σε Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό για την εξασφάλιση της κυριαρχίας στο παρασκήνιο, που οδηγεί στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα, συμβαίνουν λίγο-πολύ στα περισσότερα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα και απεικονίζουν ανάγλυφα τις παρενέργειες του μοντέλου Πλατινί. Το φαινόμενο να πάρει η μάχη του παρασκήνιου εκρηκτικές διαστάσεις και να χολάσει το προφίλ και την αίγλη του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου, γεγονός που θα έβαζε σε κίνδυνο τα τεράστια κέρδη από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και τις επενδύσεις των ομάδων και τις «επενδύσεις» των καπιτολιστών, εν μέσω της πτογκόσμιας οικονομικής κρίσης, οδήγησε τον Πλατινί και την παρέα του, ενόψει της δεύτερης θητείας τους, στην απόφαση να πάρουν διορθωτικά μέτρα. Η εφαρμογή του financial fair play, μέσω του οποίου η ΟΥΕΦΑ φιλοδοξεί να βάλει τάξη στα οικονομικά των ομάδων και να μειώσει σημαντικά τα λειτουργικά τους έξοδα, και η κεντρική διαχείριση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων από την ΟΥΕΦΑ, ώστε να ενισχυθούν οι εκπρόσωποι από τις μικρομεσαίες ποδοσφαιρικά χώρες, είναι οι σημαντικές κινήσεις, με τις οποίες ο Πλατινί θα προσπαθήσει να «σώσει» το ευρωπαϊκό ποδοσφαιρικό ποδόσφαιρο.

Από το βήμα του 35ου συνεδρίου της ΟΥΕΦΑ, ο ισχυρός άντρας του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου δήλωσε: «Δέχτηκα ισχυρές πιέσεις για να διοργανώνεται το Champions League με τις φημισμένες ομάδες και μόνο, αλλά αντιστάθηκα επι-

■ ΝΑΤΖΕΛ ΚΟΟΥΛ Γυναίκες έτοιμες για όλα

Το 1968, στο Ντάνγκενχαμ της Βρετανίας, 187 εργάτριες της βιομηχανίας Φορντ κηρύσσουν απεργία με αίτημα την εξίσωση του μισθών ανδρών και γυναικών. Η απεργία, κόντρα στις τρικλοποδίες των ρεφορμιστικών εργατικών συνδικάτων, αλλά και πολλών άλλων αντιδοτήτων, καταφέρνει να επιτύχει τους στόχους της...

Φυσικά, η ιστορία αυτή δεν θα είχε γίνει ποτέ ταινία, αν οι πρωταγωνιστές της είχαν κινηθεί από συνειδητή ταξική αφετηρία. Το δελεαρ για τους δημιουργούς ήταν η απολίτικη και αυθόρμητη αντίσταση των γυναικών αυτών –πολλές από τις οποίες επιζούν σήμερα– έτσι που στα χέρια τους κατέληξε μια χυδαία αφήγηση ταξικής συνεργασίας, στην οποία αποθέωνεται η εντιμότητα ορισμένων στελέχών του εργατικού κόμματος, με επικεφαλής την τάτε

υπουργό Εργασίας Μπάρμπαρα Κασλ, αλλά και η διοίκηση της Φορντ, για την οποία η κατακλείδια της ταινίας ισχυρίζεται ότι από τότε τίμησε την εργατική νομοθεσία!

Η ιστορία, παρά ταύτα, παρουσιάζει ενδιαφέρον. Μερικές από αυτές τις γυναίκες –όσο και αν στη ταινία παρουσιάζονται σαν fashion victims– υπήρξαν στην πραγματικότητα πρωτοπόρες και ανυποχώρητες σε αυτό που θεωρούσαν δίκαιο και μη έχοντας δεσμούς και δεσμεύσεις με την καρεκλοκένταυρη συνδικαλιστική γραφειοκρατία κατάφεραν να νικήσουν. Είναι ντροπή αυτή η γελοία, χολιγουντιανό τύπου ταινία να τις παρουσιάζει σαν να έχουν μόλις δραπετεύσει από περιοδικά μόδας, όταν τουλάχιστον ένας Κεν Λόουτς θα άξιζε να μιλήσει γι' αυτές.

■ ΣΟΥΣΑΝΕ ΜΠΙΕΡ Ισως, αύριο...

Μέσα από την ιστορία δυο οικογενειών, μιας ιατρικής μαθρωποστικής αποστολής στην Αφρική και της ισχυρής

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

George Mnemonic

Τι έγινε, ΚΑΙ στη Σύρο σας πήραν με τις πέτρες;

Χτες, πόσα γιασούρτια πέσανε;

Με ελικόπτερο διέφυγε (σύμφωνα με πηγές) από την
Ερμούπολη γνωστός κακοποιός...

◆ Σου 'ρχονται κι άλλα νέα,
κ...λα Κ...νέα.

◆ Επιμελώς απέφυγε ο Ριζοσπάστης κάθε αναφορά στο Τσερνομπίλ.

◆ Οσον αφορά την Ισπωνία, υπάρχει μια διάχυτη αίσθηση ανησυχίας στο Ισραήλ από το φόβο της έλλειψης... σουύσι (G. Atzman).

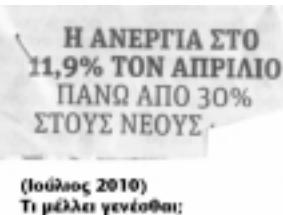
◆ Φαί στις πεινασμένες τράπεζες των ΗΠΑ: Κοντά 1,5 τρισ. δολάρια (και με κερδοφορία).

◆ Τον κοινωνικό αυτοματισμό «διαφρημίζει» ο Δ.Δ. του Βήματος: «Κοπελάρα» vs «απεργιακό τσουνάμι» (19-3-11).

◆ «...ότι η μεγάλη πλειοψηφία

των πολιτικών είναι έντιμοι...» (Χ. Καστανίδης) – Υπάρχουν και καλά παιδιά (κατά το άσμα).

◆ Πλαγκόσμια Ημέρα Γοΐσης (Π.Η.Π.): Τυφλός σαν τον Ομηρο, ο Ελύτης, κοίταγε (κατά βάση) στη ρότα του ήλιου, του Αγαίου και της γάμπας (η ιστορία κρυβόταν στου γιαλού τα βιτσολάκια...).

◆ Μειωμένο εισιτήριο σε (37.000) επιδοτούμενους ανέργους και σε κάποιες χιλιάδες (κάτσε να δούμε τι γίνεται) μη επιδοτούμενους. (Καλά, ο επιδοτούμενος άνεργος μπορεί να πληρώσει τα εισιτήρια έτσι κι ολιώς με το... υπέροχο ποσό του επιδόματος (χιούμορ...)). Ο μη επιδοτούμενος πού θα βρει τα μπικίνια;

◆ ΑΕΚ: αχ! αχ! – Ολυμπιακός: χα! χα!

◆ Τουστ, νάτη κι η διαφρίμιση του ΕΒΕΑ, για το «παραεμπόριο» που ταλανίζει τις ζωές μας (και δημιουργεί –άκουσον, άκουσον– ονεργία...).

◆ «Χάπενινγκ» κατά Ε. Βενιζέλο τα γιασούρτια κ.λ.π. (ε-ερεχτειασια!).

◆ Ο Κρουγκμανικός κ. Γ. Παπαϊαννοςταντίνου στην Καθημερινή (25-2-11) «Συμβοίνουν και στην Αμερική...» - γνωστός και ως «κινηματικός εισαγγελέας»...

◆ Ε, όχι και «...σε γενικές γραμμές τα ελληνικά κανάλια κάλυψαν τα δραματικά εκείνα γεγονότα με τρόπο που βρισκόταν σε αρμονία με το λαϊκό αισθήμα» κ. Μ. Τζιαντζή – Καθημερινή, 22-3-11 (αναφορικά με την 20ή Μαρτίου – αρχή του πολέμου στο Ιράκ).

◆ Ε, όχι και «αστοχίες του προϋπολογισμού» (Ελευθεροτυπία, 22-3-11) (εξού και νέα μέτρα). Το στόχο τον χτυπάνε, μπαμ και κάτω (σαν βομβαρδιστικά...).

◆ «2,5 εκατ. λίρες για την εξάλειψη της παγκόσμιας φτώχειας – Πενήντα δύο ώρες στον "αέρα"» - Ελευθεροτυπία, 22-3-11 / Τελικά, τι προβάλλει η εφημερίς; Τους συμμετέχοντες στο Comic Relief ή την «εξάλειψη της παγκόσμιας φτώχειας»: 2,5 εκατ. – πορδές που δεν βάφουν αυγά καταρχήν, και δεύτερον κοιμίζουν...

◆ Πάλι απατεωνιά(;) ο Χ.Μ. της «ανεξάρτητης εφημερίδας»: γράφει από τη μία ότι η σύνταξη με όριο 850 ευρώ το μήνα παίρνει ΕΚΑΣ (850X12=10.200 το χρόνο) κι απ' την άλλη το συνολικό καθαρό επήσιο εισόδημα από συντάξεις να μην υπερβαίνει το ποσό των 8.472.09 ευρώ. – Ας αποφασίσει τι ισχύει.

◆ Για διάβασμα: Αλκης Αγγελου: «Το κρυφό σχολείο – Χρονικό ενός μύθου».

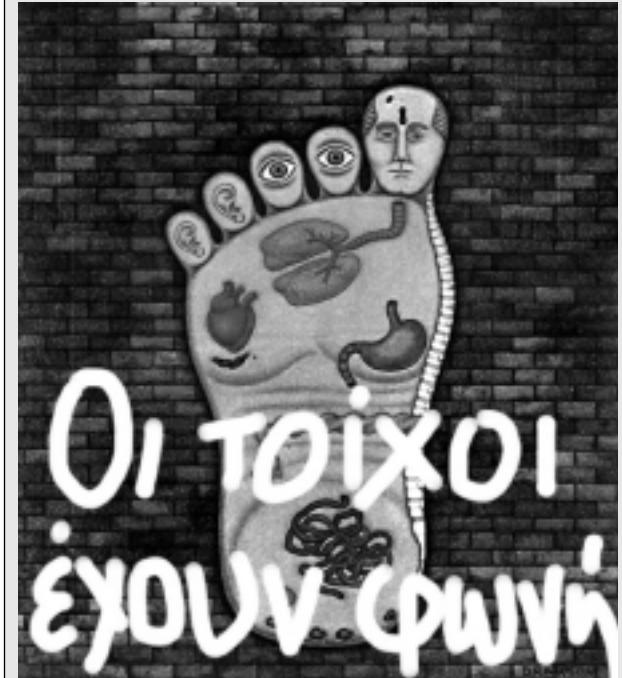
◆ «Where were you/ when I was burnt and broken/ and where were you when I was hurt and I was helpless» (Pink Floyd: «Coming Back To Life» από το άλμπουμ «The Division Bell» – στους «πουθενάδες»...).

◆ «Εκεί είναι οι ρίζες μου. Εκεί είναι η μνήμη μου. Εχω κι εγώ μάνα, όπως όλοι, και σπίτι με πολλά παράθυρα. Εχω αδέρφια, φίλους κι ένα κελλί που

μπάζει από παντού. Το κύμα που αρπάζουν οι γλάροι μου ανήκει, δικές μου οι εικόνες των ματιών μου, δικό μου και το νιόβγαλτο το χορταράκι. Το φεγγάρι στην κόψη των λέξεων δικό μου, κι η γενναιοδωρία των πουλιών και η ελιά η αθάνατη. Περπάτησα σ' αυτή τη γη/ προτού οργώσουν τα σπαθιά το ζωντανό κορμί της/ και το στρώσουν βορά σε τραπέζι. Εκεί είναι οι ρίζες μου. Τον ουρανό δίνω στη μάνα του, όταν για κείνη κλαίει. Και κλαίω για να με δει το σύννεφο που εκεί γυρνά. Ολες τις λέξεις για το δικαστήριο του αίματος της έμαθα/ για να μπορέσω να παραβιάσω τους κανόνες. Τις έμαθα και τις διελυσα/ για να συνθέσω μία και μοναδική: πατρίδα» (Μαχμούντ Νταρουίς: «Καταγωγή»).

◆ «Διέγνωμεν ευθύς εν αρχή μεν η σπουδαιότης της Μακεδονίας καθόλου και ίδια ως προς τον Ελληνισμόν, εν οποίᾳ δε μειονότητη εύρηται εν αυτή ούτος και οπόσον ανεπταρκή ήσαν τα μέσα, αν τέως εποιούντο χρήσιν οι ημέτεροι εις εξελλήνισην της χώρας. Εκτοτε διενοίθημεν επί μακρόν περί των επιτηδειοτάτων μέσων εις πραγμάτωσιν του σκοπού τούτου, εύρομεν δε και άλλα μεν πολλά τοιαύτα, εν όμινως το δραστικότατον πάντων, την αγοράν αγροτικών ητημάτων εν τη χώρα (...). Η κατά τον μεσαίωνα πολλαχού εσπερίας Ευρώπης επικρατήσασα αρχή, καθ' ήν "ού η χώρα εκείνου και η θρησκεία", εδύνατο να εφαρμόσῃ καθ' ημάς επί των κατοίκων των εν Μακεδονία τασφιλικίων, ως προς το εθνικόν αυτών φρόνημα, εάν περιήρχοντα ταύτα εις ελληνικάς χειράς, ούτε δε ήσαν ηναγκασμένοι οι νυν καλλιεργηταί αυτών ή να ομοφρονήσωσι ημίν, ή να καταλείπωσιν αυτά εις την διαδοχήν ελλήνων γεωργών, ουσ εν τοιαύτη περιπτώσιει θα μετατωπίζομεν εις αυτά». (Αθ. Ευταξίας: «Το έργον του Ελληνισμού εν Μακεδονίᾳ» (1880) – από το βιβλίο του Σπ. Καραβά «Μακάριοι οι κατέχοντες των γεών» - Γιασοκτητικός σχεδιασμός προς απαλλοτρίωση συνειδήσεων στη Μακεδονία, 1880 – 1909». Πως χτίστηκε το «ελληνικό έθνος».

Βασιλης

◆ Η φύση εκδικείται για τα πυρηνικά σας – Άλληλεγγύη στο λαό της Ισπωνίας! – Original 21 Peristeri (πανό)

Τεράστιο το πανό, κάλυπτε σχεδόν τη μισή εξέδρα κατά πλάτος, στον ογώνα μπάσκετ ΑΕΚ-Καβάλα. Χαίρεσαι να βλέπεις τέτοιες ενέργειες στα γήπεδα. Και οι οπαδοί της ΑΕΚ έχουν μακρά παράδοση. Γ' αυτό και μας προκάλεσε αλγενή εντύπωση, όταν υπήρξε άρνηση να αναρτηθεί πανό αλληλεγγύης για τους 300 απεργούς πείνας μετανάστες, με το επιχείρημα ότι «δεν πρέπει να μπλέκουμε την πολιτική με την ομάδα». Χάθηκε μια ευκαιρία, όχι για τους απεργούς πείνας, αλλά για τα ίδια τα παιδιά της Original.

◆ Απόψε καίμε τον καρνάβαλο του ποδοσφαίρου (πανό)

Μιας και πετοχτήκαμε στα γήπεδα, να ανακέρουμε και το ευφάνταστο πανό των Fentagin, οργανωμένων οπαδών του Ατρόμητου Περιστερίου. Ευθεία αναφορά στα CD του Κούγια με τις αποκαλύψεις για Μπέρο και συντροφία.

◆ Εργαζόμενοι Φοιτητές – Οργανωνόμαστε για την ανατροπή – Στα ταξικά σωματεία στους χώρους δουλειάς – Στις επιπτώσεις αγώνα στις Σχολές – ΜΑΣ – Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών (αφίσα)

Δύο σε ένα για τη φοιτητική παράταξη του Περισσού. Και για εργαζόμενους και για φοιτητές. Και στους χώρους δουλειάς και στις Σχολές. Μάλλον δεν τους πέρασε καν από το μυαλό ότι αυτή η προπαγάνδα αποκαλύπτει το σκεπταριστικό τους πνεύμα. Το τελευταίο που τους νοιόζει είναι οι αγώνας. Άλλως θα είχαν μια συγκεκριμένη κατεύθυνση στην αφίσα τους. Το μόνο που τους νοιάζει είναι η εξασφάλιση κομματικής πελατείας. Γ' αυτό και η αφίσα είναι εντελώς αυτοαναφορική. Την έφτιαξαν για να πείσουν εαυτούς και αλλήλους. Άλλωστε, το ΜΑΣ δεν ποτάει πια στις γενικές συνελεύσεις, αλλά προβάλλει τον εαυτό του σαν... οριζόντια-συνδικαλιστική οργάνωση του φοιτητικού κινήματος. Κι όταν κάποιοι εκπρόσωποι του πάνε σε κάποια συνέλευση, καταγγέλλουν όλους τους υπόλοιπους, καλούν τους φοιτητές να πάνε στη συνέλευση-παραμάγαζο που καλεί η κομματική παράταξη του Περισσού και αποχωρούν!

◆ Το γκράφιτι κοιμεί (κυριολεκτικά) εναντίον του ιστορικού κτηρίου του Πολυτεχνείου στην Πατησίων. Καταλυτική κριτική της δήθεν αντικομμαριστικής τηλεοπτικής κριτικής, με τις φάτσες των χρυσοκάνθαρων Λαζόπουλου και «Ράδιο Αρβύλω» σε σύνθεση αντιγραμμένη από το γνωστό πίνακα του Ντελακρουά.

Συντροφικότητα

Γερμανική ταινία του 1931 με θέμα την αληθινή ιστορία ενός τραγικού εργατικού «αυτοχήματος» που συνέβη στο Κουριέρ ή της Γαλλίας το 1906 με θύματα 1.060 ανθρακωρύχους. Ο Παμπότ μεταθέτει χρονικά και τοπικά το γεγονός αυτό, ακριβώς μετά τον α' παγκόσμι

«Η Ελάδα δεν συμμετέχει στις στρατιωτικές επιχειρήσεις, παρά μόνο ανταποκρίνεται στα αιτήματα φίλων και συμμάχων για διευκολύνσεις υποστηρικτικού χαρακτήρα». Λες και απέυθυνεται σε ηλιθίους, ο φον Δρούτσας προσπάθησε μ' αυτόν τον τρόπο να περιγράψει τη συμμετοχή της Ελλάδας στη νέα ιμπεριαλιστική επίθεση που βρίσκεται σε εξέλιξη, ενάντια στο λιβυκό λαό. Λες και υπάρχει «ολίγος πόλεμος».

Από τη στιγμή που έγι-

Σουύδα, το μεγάλο ορμητήριο των ιμπεριαλιστών

Μέχρι τα μπούνια και στη νέα ιμπεριαλιστική επέμβαση

νε σαφές ότι οι Δυτικοί θα επιτεθούν στο καθεστώς του Καντάφι, έχοντας μάλιστα στα χέρια τους μια ακόμη υποκριτική απόφαση του ΟΗΕ, δήθεν για προστασία των αμάχων από το στρατό του Καντάφι, η κυβέρνηση Παπανδρέου έσπευσε να δηλώσει τη συμμετοχή της στη «συμμορία των προθύμων». Τα φιλοκυβερνητικά «Νέα» ήταν αυτά που αποκάλυψαν ότι ο Παπανδρέου παρακάλεσε τον Σαρκοζί να τον προσκαλέσει στο Παρίσι, όπου συναντήθηκαν οι 22 «πρόθυμοι» να πάρουν μέρος στη στρατιωτική επίθεση κατά της Λιβύης. Οπως έγραψαν χαρακτηριστικά, «ο Έλληνας πρωθυπουργός, σύμφωνα με πληροφορίες, προσκλήθηκε στη διεθνή διάσκεψη στο Παρίσι κατόπιν ελληνικού αιτήματος, το οποίο έγινε σεβαστό». Μάλιστα, πριν τη διάσκεψη του Παρισιού, ο Παπανδρέου δήλωσε όχι μόνο διεμήνυσε ότι τα ελληνικά αεροδρόμια και ραντάρ είναι στη διάθεση της ιμπεριαλιστικής συμμορίας, αλλά διέθεσε και τέσσερα F-16 για να πάρουν μέρος στις αεροπορικές επιδρομές.

Στη συνέχεια, όταν ειδε ότι το κλίμα ανάμεσα στον ελληνικό λαό είναι εντελώς εχθρικό (μολονότι δεν θα βρεις ανθρώπους που ν' αμφιβάλλουν για το ποιόν του καθεστώς Καντάφι), η κυβέρνηση αναδιπλώθηκε εν μέρει και η επίσημη θέση διαμορφώθηκε έτσι όπως την παρουσίασε ο Δρούτσας. Δηλαδή, μια θέση δήθεν ισορροπημένη, χωρίς άμεση συμμετοχή στους βομβαρδισμούς,

αλλά με τήρηση των συμμαχικών υποχρεώσεων της Ελλάδας.

Ομως, ακόμα και η μη άμεση εμπλοκή στις πολεμικές επιχειρήσεις διαιωνύδεται εκ των προγμάτων, καθώς πέρα από τις αεροπορικές βάσεις που έχουν διατεθεί για τις απο-προσγειώσεις των αεροπλάνων που βομβαρδίζουν τη Λιβύη, μια ελληνική φρεγάτα επιχειρεί κοντά στις ακτές της Λιβύης, συμμετέχοντας στον πολεμικό σχεδιασμό, ενώ και ένα ελληνικό ιπτάμενο ραντάρ (AWACS) συμμετέχει στο συντονισμό των πολεμικών επιχειρήσεων. Την περασμένη Τρίτη τα ελληνικά πολεμικά αεροδρόμια είχαν πήξει στην κυριολεξία από αεροπλάνα που έπαιρναν μέρος στους βομβαρδισμούς. Από το Ακτιο μέχρι την Κρήτη όλα τα αεροδρόμια είχαν φρακάρει από περισσότερα από 30 πολεμικά αεροσκάφη προέλευσης ΗΠΑ, Βρετανίας, Δανίας, Νορβηγίας, Βελγίου, Κατάρ, Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων, ενώ τις επόμενες μέρες ο αριθμός τους αναμενόταν να διπλασιαστεί. Επίσης, στις πολεμικές δυνάμεις των ιμπεριαλιστών διατέθηκαν ο ελληνικός εναέριος χώρος και ο χώρος ελέγχου του FIR Αθηνών, καθώς και ο ελληνικός θαλάσσιος χώρος νότια της Κρήτης, όπου έλαβε άδεια να καταπλεύσει το γαλλικό αεροπλανοφόρο «Σαρλ Ντε Γκολ». Επίσης, αμερικανικό πυρηνοκίνητο υποβρύχιο αναμενόταν να καταπλεύσει στη Σουύδα.

Μιλώντας στη Βουλή ο Παπανδρέου, χαρακτήρισε

—όπως ήταν αναμενόμενο— «εθνικό συμφέρον» την εμπλοκή στο νέο πολεμικό τυχοδιωκτισμό των ιμπεριαλιστών, που θέλουν να βάλουν στο χέρι το πετρέλαιο της Λιβύης και να ελέγχουν απόλυτα το καθεστώς, με ή χωρίς τον Καντάφι (ως προς αυτό ακόμη ερίζουν μεταξύ τους). Ο Παπανδρέου, που μέχρι πρόσφατα έπλεκε το εγκώμιο του Καντάφι, καμαρώνυτας ότι είναι και οικογενειακός φίλος των Παπανδρέου, τώρα υποστηρίζει ότι «ο συνταγματάρχης Καντάφι αντέδρασε με απίστευτη σκληρότητα» και «ξεκίνησε μαζικό πόλεμο εναντίον αμάχων», γι' αυτό «οι ενέργειες υποχρέωσαν την διεθνή κοινότητα να λάβει αποφάσεις». Προφανώς, η ιστραήλινή βαρβαρότητα ενάντια στους Παλαιστίνιους, η σφραγή των αμάχων στη Γάζα, ήταν ίσσονος σημασίας θέμα, γι' αυτό και δεν ανάγκασαν «την διεθνή κοινότητα να λάβει αποφάσεις», ούτε εμπόδισαν τον Παπανδρέου να συμπήξει μια στρατηγικής σημασίας συμμορία με το σωνιστικό καθεστώς.

Με απόλυτο κυνισμό ο Έλληνας πρωθυπουργός είπε από το βήμα της Βουλής, συνεπικουρούμενος από τον Αβραμόπουλο (αντικατέστησε τον απουσιάζοντα στο εξωτερικό Σαμαρά), ότι με τη συμμετοχή στην επέμβαση στη Λιβύη επιθυμούν «να συμβάλουμε στην ενίσχυση της διεθνούς μας αξιοποίησης», συνδέοντας το θέμα με το Κυπριακό και τις διαφορές με την ΠΓΔΜ. Οπως είπε χαρακτηριστικά, «δεν μπορού-

με να αντιτασσόμαστε στις αποφάσεις του ΟΗΕ όταν τις επικαλούμαστε για την Κύπρο ή την ΠΓΔΜ».

Σ' ένα κρεσέντο υποκρισίας, ο Παπανδρέου δεν δίστασε να εκφράσει ευαισθησία για τους λαούς της περιοχής. Η Ελλάδα «θα είναι παρούσα» —είπε— για «να αποφευχθούν εξελίξεις που θα οδηγούσαν σε μία ευρύτερη αποσταθεροποίηση και καταστολή των εξεγέρσεων με προσφυγά». Τις εξεγέρσεις τις έπνιγαν στο αίμα οι κολλητοί του

ΦΤΗΝΗ λαθροχειρία

Με τους μεγάλους έρωτες, στους οποίους «η ύπαρξη και μόνο του όλου ή της άλλης στο πλευρό σου αποτελεί πιγγή ευτυχίας», παρομοιάζει τους μεγάλους αγώνες και ειδικά την απεργία πείνας των 300 μεταναστών ο Νίκος Γιαννόπουλος, σε άρθρο του στην «Αυγή» της περασμένης Κυριακής.

Δεν θα είχαμε δυσκολία να συμμεριστούμε τον ποιποτικό οίστρο του αρθρογράφου, αλλά και τις επισημάνσεις του για τη σημαντικότητα του αγώνα των 300 («το υποκείμενο αυτού του αγώνα ήταν κυριολεκτικά της Γης οι κολασμένοι», «η απεργία πείνας, ειδικά τις πρώτες μέρες της, δέχτηκε την πλέον σκληρή επίθεση που έχει υποστεί αγώνας από την περίοδο της Μεταπολίτευσης», «κατόρθωσε ενώ εξελισσόταν να συσπειρώσει ευρύ κοινωνικό και πολιτικό φάσμα αλληλεγγύης», «κατόρθωσε να συνθέσει με απόλυτη επιτυχία την ταξική διάσταση του αγώνα με την αντιρατσιστική και ανθρωπιστική επιχειρηματολογία» κτλ.), αν όλ' αυτά δεν χρησιμοποιούνταν ως γυαλιστέρο περιτύλιγμα σε μια εξόφθαλμη λαθροχειρία. Εξόφθαλμη για εκείνους που ξέρουν —πρωτίστως τους ίδιους τους απεργούς πείνας, οι οποίοι, όμως, σίγουρα δεν διάβασαν το άρθρο— αλλά όχι και για το αναγνωστικό κοινό της εφημερίδας στην οποία φιλοξενήθηκε το άρθρο.

Επειδή κάθε απεργία, πολλώ δε μάλλον μια απεργία πείνας, είναι ένας διεκδικητικός αγώνας, πρωτίστως κρίνεται στο πεδίο κατάκτησης των αιτημάτων που έθεσε. Μπορεί να λέμε —και δικαίως— ότι ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν δύθηκε, αποτιμώντας όμως κάθε αγώνα ξεκινώμενο πρώτα από τα αιτήματα που διεκδίκησε κι αυτά που κατάφερε να κατακτήσει. Αυτό το γνωρίζει καλά ο ΝΓ, γι' αυτό και παραθέτει ως πρώτον από τους «ιδιαίτερους λόγους», για τους οποίους η απεργία πείνας των 300 «συνιστά νίκη», τον απολογισμό της στο πεδίο των αιτημάτων, γράφοντας τα εξής: «Κέρδισε σημαντικό μέρος των αιτημάτων της (εξάμπλη ανανέωση μέσω απεργίας πείνας)» (η επισήμανση δικί μας).

Αν οι απεργοί πείνας είχαν κερδίσει εξάμπλη ανανέωση μέσω απεργίας πείνας, θα είχαν κερδίσει το βασικό τους αιτηματολογία. Εκείνο που δέχτηκαν —και δεν κέρδισαν— είναι εξάμπλη καθεστώς «ανοχής», που δεν έχει καριάδα στην Κρήτη. Εδώ ο κυνισμός έφτασε στο αποκορύφωμά του. Μπορούμε κάλιστα να συντασσόμαστε με μια ιμπεριαλιστική επέμβαση, όταν τα όπλα της χώρας που δέχεται την επίθεση δεν μας φτάνουν! Τα αισθήματα του ελληνικού λαού δεν παίζουν καμιά σημασία. Ούτε η στοχοποίηση της χώρας και ο κίνδυνος «άλλου είδους» αντιποίνων. Η ελληνική όρχουσα τάξη για μια ακόμη φορά δείχνει πως η θέση της ως ουραγού στο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο είναι αδιαπραγμάτευτη.

Ο ΝΓ, ως εκπρόσωπος της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στη διαπραγματευτική ομάδα που συναντήθηκε με τους υπουργούς, έχει τεράστια προσωπική ευθύνη για το γεγονός ότι αυτά στα οποία συμφώνησε το κυβερνητικό κλιμάκιο δεν «δέθηκαν», όπως συμβαίνει σε κάθε περίπτωση συμφωνίας ανάμεσα σε δυο μέρη. Αντί, όμως, ν' αναγνωρίσει την ευθύνη του, προχωρά σε τέτοιες φτηνές λαθροχειρίες, βαφτίζοντας «άνεια παραμονής» το καθεστώς «αναβολής της απέλασης». Ο ίδιος γνωρίζει πολύ καλά τη χαώδη διαφορά ανάμεσα στα δυο αυτά status για μετανάστες, προτιμά όμως να ψαρέψει στα θολά νερά του αναγνωστικού κοινού της «Αυγής», δείχνοντας τη μέγιστη περιφρόνηση προς τους 300 απεργούς πείνας, τον αγώνα των οποίων —κατά τα άλλα— χαρακτηρίζει «αδιαμεσολάβητο». Υπάρχει άραγε χειρότερη διαμεσολάβηση ανάμεσα στην αλήθεια και το αναγνωστικό κοινό μιας εφημερίδας, απ' αυτή που επεχείρησε ο ΝΓ;

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ